

GODIŠNJAK

broj 37

Ogranka "Seljačke slove" Buševec

Poštovani članovi i prijatelji Ogranka!

Nadam se da ste zadovoljni novim brojem Godišnjaka za 2003. godinu. Zahvaljujući darežljivosti Upravnog odbora Ogranka "Seljačke slove" Buševec, sve slike su i ove godine u boji. Možda nisu najsvršenije i možda su na njima "uvijek isti ljudi", ali te slike su zaista najbolje koje imamo. Foto-kino sekacija nije velika i bazira se na volonterskom radu nekolicine entuzijasta s pomalo zastarjelom opremom. Na žalost, ni ove godine Pučko kazalište OSS-a nije previše zastupljeno u Godišnjaku. Razlog tome je nedostatno praćenje izvođenja njihovih predstava putem slika i teksta. To nije pravedno, jer činjenica je da su sve sekcijske Ogranka proizašle upravo iz dramske sekcijske. Da-

kle, i na Upravnom odboru i na samim glumcima je da organiziraju praćenje događaja vezanih uz dramu.

Ako pogledate kronologiju aktivnosti, uočit ćeće da je Ogranak u 2003. godini imao preko 50 nastupa u zemlji te jedan u inozemstvu (Njemačka). Godinu 2003. obilježila su dva značajna događaja. Proslavljen je veliki jubilej – 80. obljetnica od prikazivanja prve dramske predstave u Buševcu, te je organiziran 1. međunarodni tamburaški festival. To su jako bitni događaji, ne samo za Ogranak, već i za cijelo mjesto. Naša kultura i tradicija vrata su u bolju budućnost. Plesni podmladak "E" skupine i tamburaška "B" skupina postigli su velik uspjeh plasirajući se na Županijsku smotru dječjeg folklora. Dramska sekacija uvježbala je novu predstavu, *Cigle svete Elizabete*, koju je uspješno 2003. godine izvela 8 puta.

Posebno me veseli što će ovaj Godišnjak izaći na blagdan Sv. Ivana Krstitelja, zaštitnika Buševca. Ovom prilikom velika hvala župniku Đuri Saboleku koji je i ove godine ustupio vrijednu dokumentaciju o rođenim, umrlim i vjenčanim mještanima Buševca u 2003. godini. Ovo je ipak vrijedni dokumentirani zapis, pa vjerujem da će našim potomcima i za sto godina biti zanimljivo pročitati te podatke. Posebno hvala gđi prof. Ljubici Pernar-Robić koja je i ove godine obavila jezičnu redakturu Godišnjaka, te dala velik dio sebe u organizaciji proslave 80-te obljetnice drame. Hvala i Upravnom odboru koji je sve to organizirao, te našem blagajniku Marijanu Deteliću koji budno pazi da se svaka kuna racionalno utroši. Na žalost, ni ove godine neki članovi Upravnog odbora nisu shvatili važnost izlaženja Godišnjaka. Nadam se da će uskoro shvatiti da "ono što nije zabilježeno, kao da se nije ni dogodilo".

HVALA ŠVIMA KOJI SU POMOGLI
DA OVAJ GODIŠNJAK UGLEDA SVJETLO DANA!

Vaša urednica,
Jasmina Bobesić

GODIŠNJAK broj 37

Ogranka "Seljačke slove" Buševec

Izdavač: Ogranak "Seljačke slove" Buševec

Za izdavača: Nenad Rožić

Urednica: Jasmina Bobesić

Jezična redakturna: Ljubica Pernar-Robić

Grafički uredio i pripremio za tisk: Marko Ružić

Tisk: "Tipomat", Staro Čiče

Naklada: 300 primjeraka

Fotografije: Foto sekacija OSS Buševec, Ž. Ljubek, D. Kolarec, A. Božić
Buševec, lipanj 2004.

OGRANKU SELJAČKE SLOGE BUŠEVEC

- Biseru rijetki dragi -

Od mladosti rane,
u srcu te nosim,
biseru, rijetki, dragi,
Ogranak moga sela,
uz tebe cijeli život
sretna sam i vesela.

Divim ti se, radujem
tvome uspjehu,
ponos svoj ne krijem,
u srcu svom nježno
te nosim, i ljubavlju
svojom grijem.

Ljepotom
svojom, mnoge
si moje izlijeo rane,
ponosim se tobom,
od mladosti,
usrećuješ moje jesenje
dane.

Ljubav te drži, ljubav
te nosi, preko 80 ljeta
na ponos sela Buševec
u druge krajeve svijeta.

Sjeme tvoje posijano
prije 80 ljeta, sve ove
godine, buja raste cvjeta
grane u Lovorike vijence
pretvara, uz tebe se
uživa
srce i duša odmara.

Čvrst si u svojoj ljepoti
čvrst si u svojoj snazi
Ogranak sela moga
Biseru rijetki dragi.

Marija Kovačević
– Bobesićka

Predsjednik: Nenad Rožić

Tel. +385 (01) 6255 001

Tel. +385 (098) 829 907

e-mail:

nenad.rozic@zg.htnet.hr
oss.busevec@zg.htnet.hr

<http://www.oss-busevec.hr>

Još jedna Ogrankova uspješna i plodonosna godina!

Godišnja skupština Ogranaka "Seljačke slogue" Buševec održana je u novouređenom Domu kulture. Nenad Rožić, predsjednik OSS-a podnio je u ime Upravnog odbora izvješće za prošlu godinu. Godinu 2003. obilježili su brojni nastupi diljem Hrvatske, a posebice zapažen nastup bio je na zajedničkom koncertu svih kulturno umjetničkih udruga Grada Velike Gorice koji je pod nazivom "Dobro došli u Turopolje" održan u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu. Ove godine su Ogrankaši imali još jedan razlog više za slavlje. Naime, dramska grupa je u 2003. godini proslavila 80-tu obljetnicu uspješnog i entuzijastičkog rada i djelovanja! To nije mala stvar, kada se uzme u obzir činjenica da je Ogranak "Seljačke slogue" Buševec jedno od najstarijih kulturno-umjetničkih društva na području Hrvatske koje se može podižiti kontinuiranim i uspješnim radom. Na završnoj svečanosti, Ogranku "Seljačke slogue" Buševec je gosp. Damir Bačić u ime Hrvatskoga sabora kulture uručio zlatnu plaketu za 80. godišnje dramsko stvaralaštvo. Uz prisjećanje na staru slavu, brojna priznanja i retrospektivu na Daskama koje život znače, dramska grupa izvela je predstavu "Cigle Svetе Elizabete" po tekstu Vida Baloga i Gorana Vrbanića, a u režiji Vida Baloga i Milenka Tošića. Naš Dom kulture je bio premašen da bi primio sve zainteresirane gledatelje, koji su i ovoga puta dokazali da je buševska publike stvarno jedna od najboljih u zemlji. S istom predstavom dramska

grupa je nastupila i na Smotri kazališnih amatera Zagrebačke županije u Jastrebarskom. No, na žalost, (pre)prazna prekrasna dvorana u Jaski svjedočila je da ni ove godine publika nije bila motivirana za ovakve načine kulturnog izražavanja. Predsjednik, Nenad Rožić ovim je putem želio sugerirati organizatoru, Županijskoj zajednici kulturno umjetničkih udruga, da ovakve manifestacije ubuduće organizira tamo gdje će biti publike, te da se Ogranak "Seljačke slogue" dragovoljno javlja za domaćina!

Ogranak "Seljačke slogue" Buševec može se pohvaliti i organizacijom 1. Međunarodnog tamburaškog festivala – Buševec 2003. Na prvom Međunarodnom tamburaškom festivalu – Buševec 2003. sudjelovale su slijedeće grupe: Hrvatsko društvo – Koljnof (Mađarska), HKPD "Matija Gubec – Tavankut Vojvodina (SiCG), KUD Izudin Mulabečirović – IZO" – Jelah (BIH), KD "Vipavski tamburaši" – Vipava (Slovenija), HKD "Napredak" – Beč (Austrija), HKD "Čunovo" – Čunovo (Slovačka), Folklorna skupina "Petrinjčica" – Petrinja, Tamburaško društvo Tribunj, Tamburaški sastav "Mlade lole" – Bicko selo, KUD "Seljačka sloga" – Lupoglav, KUD "Dučec" – Mraclin, "Najbolji turopoljski tamburaši" – Zajednice KUU Velike Gorice i naravno tamburaši Ogranka "Seljačke slogue" Buševec. U sklopu tamburaškog festivala članovi Upravnog odbora

Ogranka pripremili su izložbu pod nazivom "Tambura kroz stoljeća" i pokaznu radionicu izrade tambura. Izložbom su željeli pokazati da se tambura u Buševcu organizirano svira preko sto godina. I ove godine održan je tradicionalni Božićni koncert, te organiziran doček Djeda Mraza. U 2003. godini počela je s radom vokalna grupa pod vodstvom g. Dražena Kurilovčana. Kako bez rada nema ni napretka,

važno je istaknuti da su tijekom godine aktivni članovi Društva odradili tridesetak radnih akcija vezanih uz pripremu manifestacija koje su se održavale u Buševcu, i to od izgradnje drvenog poda za ljetnu pozornicu pa do postave novih stolica u Dom kulture, koji su dobili iz POU Velika Gorica, te ostalih aktivnosti vezanih uz uređenje dvorane Doma kulture.

Kroz ovo Društvo prošlo je mnogo naraštaja i na svim članovima je (kojih danas ima preko 400) da i dalje svojim radom, entuzijazmom i nesebičnim zalaganjem nastoje da ovo Društvo doživi još mnogo uspješnih godina. Kada se spominje OSS Buševec važno je spomenuti i rad s djecom. U Ogranku rade i tri folklorne grupe mladih u starosnoj dobi od 6–16 godina, te jedna tamburaška grupa. One okupljaju preko 90-ak djece koja uz stručnu pomoć i vodstvo gosp. Mojmira Golemcu i Steve Borića uče plesati i svirati pjesme iz Turopolja i cijele Lijepu našu. Ukratko, ovo je bila još jedna uspješna godina za Ogranku. Činjenica je da je novi predsjednik Ogranka Nenad Rožić zajedno s Upravnim odborom u 2003. godini postigao jako mnogo. Ali također je činjenica da se baš ništa od zacrtanog ne bi moglo realizirati bez jako mnogo volje, truda, entuzijazma i uzajamne pomoći svih članova Ogranka!

Jasmina Bobesić

Izvješće Upravnog odbora o radu Ogranka "Seljačke slove" Buševec od 1. 1. do 31. 12. 2003. godine

UPRAVNI ODBOR

Upravni odbor OSS Buševec broji 17 članova, a sastavljen je od predstavnika grupa i ostalih članova Društva. U protekloj godini Upravni odbor je održao 37 sjednica na kojima se raspravljalo o svim bitnim pitanjima za rad Društva, počevši od osiguranja financijskih sredstava, pripremanja i slanja programa i zahtjeva za sredstva, rješavanja su i sva organizacijska pitanja vezana uz nastupe i manifestacije kod nas i na gostovanjima. Odaziv na sastanke Upravnog odbora je 78% što znači da je u prosjeku na svakom sastanku bilo 13 članova. Tijekom godine, na vlastiti zahtjev, a zbog privatnih obveza iz Upravnog odbora su izašla tri člana: Danijel Horvačić, Željko Lučić i Štefan Bobesić. Da bi Upravni odbor mogao ispuniti sve postavljene zadatke i ciljeve bili smo prisiljeni kooptirati tri nova člana, a to su: Emil Bobesić, Željka Črnko i Kristijan Horvačić koji su se jako dobro uklopili u rad Upravnog odbora i dali svoj maksimalni doprinos u realizaciji programa.

Pokušat ćemo u ovom izvješću opisati samo najvažnije aktivnosti koje smo radili tijekom 2003. godine, a sve ostale nastupe čuti ćete u kronologiji aktivnosti.

Aktivnosti Društva počele su kalendarskom godinom i to pripremom za zajednički koncert svih kulturno umjetničkih udruga Grada Velike Gorice koji se pod nazivom "Dobro došli u Turopolje" održan u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu, 19. 01. 2003. godine u 17,00 i u 20,00 sati.

U drugom mjesecu 2003. godine, na inicijativu članova Upravnog odbora, išlo se na jednodnevni izlet na Pohorje, gdje se prisustvovalo utrci ženskog skijaškog KUP-a i podrilo našu Janicu Kostelić, a sve to u vlastitom trošku.

Početkom trećeg mjeseca održali smo godišnju skupštinu (08. 03.) na kojoj je dotadašnji predsjednik Društva Branko Črnko zatražio razriješnicu, koja mu je s obzirom na okolnosti i prihvaćena. Za novog predsjednika Društva predložen je i izabran Nenad Rožić. Budući da je OSS Buševec dobro organizirano Društvo promjena predsjednika nije utjecala na normalno odvijanje aktivnosti koje su već prije planirane.

Početak četvrtog mjeseca je bio rezerviran za dramsku grupu koja je premijerno izvela predstavu "Cigle Svetе Elizabete" po tekstu Vida Baloga i Gorana Vrbanića, a u režiji Vida Baloga i Milenka Tošića. Naš Dom kulture je bio premašen (moralni smo nositi stolice

iz škole) da bi primio sve zainteresirane gledatelje, koji su i ovaj puta dokazali da je buševska publika stvarno jedna od najboljih u zemlji.

S istom predstavom dramska grupa je nastupila i na Smotri kazališnih amatera Zagrebačke županije tijedan dana kasnije (16. 03.) u Jastrebarskom. U žalosno slabo popunjenoj prekrasnoj dvorani u Jaski naši glumci izveli su jednu osrednje dobru predstavu za razliku od premijere koja je bila izvanredna, jer niti jedan glumac nema motiva glumiti pred praznim gledalištem. Ovim putem želimo sugerirati organizatoru, Županijskoj zajednici kulturno umjetničkih udruga da ovakve manifestacije organizira tamo gdje će biti publike, a mi se dragovoljno javljamo za domaćine.

Krajem četvrtog mjeseca smo za našu djecu u Domu kulture Buševec organizirali cjelovečernji program "C", "D" i "E" plesnog podmlatka i "B" tamburaškog podmlatka sa njihovim gostima podmlatkom FA "Šiljakovina" iz Šiljakovine i tamburaškim sastavom OŠ "Vukovina". Svoj djeci i njihovim roditeljima smo nakon programa pripremili zajedničko druženje uz skromnu zakusku (u Vatrogasnem domu). Želja nam je da ovaj susret preraste u županijske susrete dječjih plesnih i tamburaških skupina, jer da djecu ima jako malo nastupa i susreta, što naravno ovisi o finansijskoj potpori.

Peti mjesec je bio rezerviran za gradskе smotre folklora koreografiranog dječjeg i izvornog stvaralaštva. Na smotri koreografiranog folklora koja se održava u Pučkom otvorenom učilištu Velika Gorica izveli smo novu koreografiju "Ajde cure u kolo" (piesme i plesovi Draganičkog polja) koja je dobila odlične kritike i kao jedna od dvije najbolje u Velikoj Gorici predložena je za županijsku smotru. Na gradskoj dječjoj smotri nastupila su dva naša podmlatka i to "D" i "E" podmladak uz "B" tamburaški podmladak. I naša dječa su se ugledala na starije pa se tako i plesna "E" grupa zajedno sa tamburašima plasirala na Županijsku smotru dječjeg folklora.

Svibanj i lipanj su uz smotre obilovali nizom nastupa i folklorne i dramske sekcije što ćemo obraditi u kronologiji, a u ovom Izvješću ćemo se bazirati na manifestacije koje smo mi organizirali.

U 2003. godini željeli smo dostojno obilježiti praznik zaštitnika našeg mesta Sv. Ivana Krstitelja i Dan MO Buševec, te smo uz suradnju sa Mjesnim odborom Buševec i svim drugim društvenim organizacijama organizirali manifestaciju pod nazivom "Ivanje u Buševcu", 22. 06. (nedjelja). Uoči Ivanja smo pripremili

izložbu slika naše Buševčice Dubravke Trumbetaš. Naši gosti pjevački zbor KUD-a "Kristal-Sladorana" iz Županje otpjevali su popodnevnu pjevanu Sv. Misu, a nakon Mise su plesna "A" i "B" grupa i tamburaška "A" grupa izvele cjelovečernji program pjesama i plesova iz cijele Hrvatske uz svoje goste KUD "Gradić" iz Gradića i pjevački zbor KUD-a "Kristal-Sladorana" iz Županje. Nakon programa su nas zabavljali naši tamburaši, a Mjesni odbor Buševec se potrudio da nitko ne bude gladan te se uz naše lovec, pripremio besplatan gulaš za sve dobronamjernike kojeg su podijelile članice Društva žena Buševec. Društvo žena Buševec je na proslavi Ivana dodijelio nagrade i priznanja najlepše uređenim vrtovima, okućnicama i balkonima. Veterani SD "Polet" su se pobrinuli da nitko ne bude žadan, a vatrogasci su pripremili i raspremili stolove i stolice.

Moramo napomenuti da su članovi Ogranka za ovu manifestaciju utrošili desetaka dana (i noći) na izradu drvene pozornice i pripremi same manifestacije. Ovom prilikom se želimo zahvaliti gošpodinu Horvačić Branku koji nam je besplatno dovezao brodski pod iz Lukavca, zatim g. Boži Kajganiću koji nam je obradio dio brodskog poda također besplatno i g. Antolić Branku koji nam je uvijek na raspolaganju kada treba napraviti bilo koji natpis za pozornicu.

Također moramo napomenuti da smo utrošili velik dio svojih sredstava da bismo realizirali ovu manifestaciju.

Krajem šestog mjeseca dramska grupa je uz druge nastupe sudjelovala na "Goričkim večerima" sa izvedbom predstave "Cigla Svetе Elizabete" i to u starom gradu Lukavcu, a plesna i tamburaška "A" grupa su sudjelovale na Županijskoj smotri folklora koja je također održana u Velikoj Gorici. Naši plesači i tamburaši su dali sve od sebe, izvrnsu su izveli koreografiju "Ajde cure u kolo" (Draganičko polje), pokupili su sve simpatije publike i dobili najveći aplauz, a stručna komisija je nastup ocijenila izvrsnim, ali niti to nam nije bilo dovoljno da odemo na Državnu smotru folklora. Mi ćemo se i dalje truditi da budemo što kvalitetniji, a valjda će doći i taj dan kada će to netko primijetiti i znati vrednovati.

Budući da uvijek gledamo da svima koji nastupaju damo malo odmora i da malo napune baterije tako smo i ovaj puta 7. i pola 8. mjeseca ostavili za odmor. Jedino su folkloraši 06. 07. otišli na jednodnevni izlet u Crikvenicu, za koji nam je naš stalni autoprijevoznik g. Herak Nenad poklonio prijevoz.

Poslije Velike Gospe ponovno smo se morali sakupiti, jer su nam slijedili novi nastupi i obveze, a dio Upravnog odbora je i tijekom ljeta pripremao manifestacije koje nam slijede.

Krajem osmog mjeseca folklorashi su otisli na uzvratno gostovanje u Županju na proslavu Dana grada Županje i "kirbaj" u povodu blagdana Sv. Ivana Glavosjeka, gdje smo se našim domaćinima predstavili cjelovečernjim programom. Vikend nakon toga bili smo u Osijeku na susretu "Seljačkih sloga", a u sklopu 1. Sajma lova i ribolova Osječko-baranjske županije.

"C" plesna i "B" tamburaška grupa bile su na susretima folklorasa u Nedelišću 2003., a naši najbolji tamburaši su sudjelovali na manifestaciji "Proizvod hrvatskog sela" u Bočarskom domu u Zagrebu.

Dana 27. 09. 2003. je bio termin rezerviran za 1. Međunarodni tamburaški festival Buševec 2003. pod Pokroviteljstvom Grada Velike Gorice i Zagrebačke županije – Upravni odjel za gospodarstvo i medijskim pokroviteljstvom Radio Velike Gorice, te uz naše sponzore Radio Lekenik, Tiskaru "Tipomat" Staro Čiče i Radionice za izradu glazbala "Katulic".

Ogranak "Seljačke slike" Buševec je uz suorganizatore Zajednicu kulturno umjetničkih udruga Grada Velike Gorice i Turističke zajednice Grada Velike Gorice i Zagrebačke županije organizirao 1. Međunarodni tamburaški festival – Buševec 2003. Zahvaljujemo pokroviteljima, suorganizatorima i sponzorima na finansijskoj i svoj drugoj potpori koja nam je pružena da bi ovaj festival bio na nivou kako smo ga i pripremili. Na prvom Međunarodnom tamburaškom festivalu – Buševec 2003. su sudjelovale slijedeće grupe: Hrvatsko društvo – Koljnof (Mađarska), HKPD "Majtija Gupec – Tavankut Vojvodina (SiCG), KUD Izudin Mulabečirović – IZO" – Jelah (BIH), KD "Vipavski tamburaši" – Vipava (Slovenija), HKD "Napredak" – Beč (Austrija), HKD "Čunovo" – Čunovo (Slovačka), Folkorna skupina "Petrinčića" – Petrinja, Tamburaško društvo Tribunj, Tamburaški sastav "Mlade lole" – Bicko selo, KUD "Seljačka slike" – Lupoglavl, KUD "Dučec" – Mraclin, "Najbolji turopoljski tamburaši" – Zajednica KUU Velike Gorice i naravno tamburaši Ogranka "Seljačke slike" Buševec.

Manifestacija tamburaški festival je započela u petak 26. rujna u popodnevni satima, dolaskom grupa i razmjешtajem kod domaćina. U subotu 27. rujna krenuli smo u obilazak Velike Gorice i Županije. U suradnji sa Turističkim zajednicama, tamburaškim grupama smo pripremili posjet Muzeju Turopolja u Velikoj Gorici, delegacija je u međuvremenu bila na prijemu kod dogradonačelnika, zatim smo uz stručnog vodiča koji je pričao u Muzeju posjetili i kapelu Svetе Barbare u Velikoj Mlaki gdje su nas dočekale i počastile članice KUD-a "Velika Mlaka" (hvala im na čašćenju). Nakon kapelice krenuli smo u posjet Zagrebačkoj županiji, uz turističke pratitelje posjetili smo Muzej u Jastrebarskom, a nakon toga smo krenuli vinskom cestom do ugostiteljstva

"Ivančić" gdje su nas domaćini dočekali sa domaćim specijalitetima, a jaskanski vinar "Korak" nam je napravio prezentaciju i degustaciju vina. Nakon okrepe i degustacije krenuli smo preko Samobora natrag u Buševec gdje su nas čekale druge obveze. Nakon ručka kod domaćina, popodnevni sati su bili rezervirani za tonske probe tamburaških grupa.

U sklopu tamburaškog festivala pripremili smo izložbu pod nazivom "Tambura kroz stoljeća" i pokaznu radionicu izrade tambura. Izložbom smo željeli pokazati da se tambura u Buševcu organizirano svira preko sto godina.

1. Međunarodni tamburaški festival je započeo u 20,00 sati, skoro tri sata programa, prepuna dvorana je odgledala u hipu (ljudi su stajali i vani). Prezadovoljna publika i još zadovoljniji izvođači garantija su i dokaz da smo odlično organizirali ovaj festival i da ćemo tako nastaviti i idućih godina.

Nakon završetka službenog programa izvođači su nastavili druženje u Vatrogasnom domu uz neobaveznu svirku svih sastava. Vatrogasni dom je bio premali da bi primio sve zainteresirane ljubitelje tamburaške glazbe pa je načlost jedan broj ljudi otisao kućama.

Odlazak grupa kućama bio je predviđen u nedjelju 28. 09. i to nakon Svetе južarnje Mise, kada je većina grupa i otisla.

U pripremi i organizaciji ove manifestacije sudjelovala je kompletna folkorna i dramska sekcija naravno uz cijeli Upravni i Nadzorni odbor.

Tamburaški festival su pratili i mediji počev od RVG-a, RTL, Narodnog radija, Reportera, Glasnika Turopolja, Televizije Velike Gorice (emisija VG-report na OTV-u). Potrebno je idući festival medijski diti na viši državni nivo (HTV, Večernji list, Jutarnji list i dr.) Vezano uz tamburaški festival, a prema prijašnjim planovima i dogovorima nabavljene su kvalitetne majice sa logom Društva u crvenoj boji, koje su za tamburaški festival imali svi koji su sudjelovali u organizaciji istog. Snimljena je video kazeta i CD tamburaškog festivala sa svim grupama koje su sudjelovale.

Nakon završetka svih poslova vezanih uz tamburaški festival čekao nas je još jedan naporan mjesec. Listopad je bio rezerviran za obilježavanje 80-te obljetnice prikazivanja prve dramske predstave u Buševcu. Ovu manifestaciju pod nazivom "Mjesec drame u Buševcu" započeli smo gostovanjem dramske grupe KUD-a "Sloga" Retkovci – Slavonija (11. 10. 2003.) sa izvedbom predstave "Pljušak". Nastavak proslave slijedio je idući vikend kada smo ugostili profesionalce iz zagrebačkog kazališta "Komedija" sa predstavom "Čaruga" (19. 10. 2003.), zatim je nastupila naša dramska grupa sa predstavom "Cigle Svetе Elizabete" (24. 10. 2003.), a veliko finale tj. završna svečanost obilježavanja 80-te obljetnice prikazivanja prve dramske predstave u Buševcu održana je 26. 10. 2003. Završna svečanost je bila retrospektiva stvaralaštva dramske grupe, bazirana na tekstovima domaćih autora. Pripremu, režiju i uvježbavanje glumaca su napravili: Ljubica Pernar-Robić, Ivan Rožić (Popekov) i Milenko

Tošić. Sama završna svečanost je podijeljena u nekoliko segmenata, pa je tako najprije prikazana video-izložba slika iz naše bogate dramske povijesti, potom su slijedili isječci iz predstava u izvođenju naših glumaca. Nakon toga su na video zidu bile prikazane predstave koje je snimila HTV (kompletnu video pripremu i prezentaciju je napravio Emil Bobesić, na zamisao Ljubice Pernar-Robić). Na kraju programa dodijeljene su nagrade u obliku plaketa za zaslужnim članovima dramske grupe u proteklom 10-godišnjem razdoblju (npr. najbolja uloga, dugogodišnji rad i dr.).

I ovog puta kao i uvijek do sada u realizaciji ovog programa su nam finansijski pomogli naši pokrovitelji Grad Velika Gorica i Zagrebačka županija (Zajednica KUU Zagrebačke županije), te naši sponzori i donatori: Hrvatske šume, MB FRIGO i Tiskara TIOPOMAT. Hvala im još jednom i nadamo se da su naši programi opravdali svaku lipu uloženu u naše Društvo. Na završnoj svečanosti Ogranku "Seljačke slike" Buševec je g. Damir Bačić u ime Hrvatskog saveza kulture uručio zlatnu plaketu za 80. godišnje dramsko stvaralaštvo. Nakon završne svečanosti pripremljen je bogati domjenak za sve učesnike programa, pokrovitelje, sponzore i donatore, a moramo napomenuti da je i svaka grupa koja je gostovala kod nas nakon nastupa počašćena. Zadovoljni smo odazivom publike jer je dvorana na svim predstavama bila popunjena. 80-ta obljetnica je također prezentirana i praćena putem svih naših lokalnih medija. Jedino nam je žao što u sklopu obilježavanja 80-te obljetnice nismo stigli izdati knjžicu o 80. godišnjem radu dramske grupe, ali se nadamo da ćemo to tijekom 2004. godine napraviti.

Vremena za odmor nakon proslave 80-te godišnjice nije bilo, jer su se folklorashi već moralni pripremati za gostovanje u St. Georgenu – Njemačka. Gostovanje je realizirano preko naših Turopoljaca koji žive u St. Georgenu, točnije obitelji Grdan i Birek koji su rodom iz Velike Bune i naše Marijane i Kristijana (Horvacić).

Našim cjelovečernjim programom uveličali smo proslavu 10-te obljetnice Hrvatskog doma u St. Georgen (14., 15. i 16. 11. 2003.), a ujedno smo iskoristili priliku da prezentiramo naš Grad Veliku Goricu i Zagrebačku županiju putem propagandnih materijala. Jedno vrlo naporno, ali prekrasno gostovanje održano je na obostrano zadovoljstvo i nadamo se da će ova suradnja i prijateljstvo potrajati.

Studenji je uz gostovanje u Njemačkoj obiljavao i nastupima na predizbornim skupovima, koji su se većinom preklapali pa smo osim "A" ekipa, na nastupe slali i plesnu "C" i tamburašku "B" grupu.

Najmanja plesna "E" grupa i tamburaška "B" grupa 29. 11. 2003. su nastupili na Županijskoj smotri dječjeg folklora u Samoboru (što su izborile svojim nastupom na gradskoj smotri) gdje su se dječaci družila sa vršnjacima iz drugih mesta Zagrebačke županije.

Kraj godine, 12. mjesec je rezerviran za pripremu Božićnog koncerta koji je uvježbao voditelj vokalne grupe g.

Dražen Kurilovčan. Božićni koncert je održan 20. 12. u Crkvi sv. Ivana Krstitelja u Buševcu, uz nastup naše vokalne grupe i tamburaške "A" grupe. Nastupili su i naši prijatelji iz KUD-a "Nova zora" Donja Lomnica i operni pjevač Mateo Katulić uz pratnju klavijaturama Ane Godinić. Članovi dramske grupe su čitali prigodne tekstove koje je pripremila naša neumorna gđa. Ljubica Pernar-Robić, a Božićni koncert su uveličale i pjevačice crkve Sv. Ivana Krstitelja iz Buševca. Ovom prilikom se želimo zahvaliti i našoj, kako je svi od milja zovemo "teti Katenici" (zvonarici) koja je pripremila i uredila cijelu crkvu i uvijek je na raspolaganju kada bilo što trebamo. Nakon programa smo napravili skromno druženje, uz piće, svih učesnika programa.

Godinu smo završili organizacijom dočeka Djeda Mraza za našu djecu, podjelom poklona djeci i pravim vatrometom.

Tijekom godine aktivni članovi Društva odradili su tridesetak radnih akcija vezanih uz pripremu manifestacija koje su se održavale u Buševcu. Neke smo već naveli, kao što je izrada drvenog poda za ljetnu pozornicu i priprema Ivanja, tamburaškog festivala i mjeseca drame u Buševcu, a krajem godine smo od Grada Velike Gorice u suradnji sa Pučkim otvorenim učilištem na naš zahtjev upućen Gradu direktno i preko Mjesnog odbora Buševac dobili stolice iz POU Velika Gorica, zatim reflektore i centralni zastor. Brzom i organiziranom akcijom u jedno popodne smo demontirali 350 stolica i sve gore navedeno, te sve to prevezli u Vatrogasnji dom Buševac. Krajem 2003. godine i početkom 2004. članovi Upravnog i Nadzornog odbora na čelu sa Ivicom Črnko, Dubravkom Bedek, Franjom Detelić, Blažom Bedek, Dubravkom Katulić, Zlatkom Bobesić i Brankom Črnko su demontirali stare stolice (koje smo dali FA "Šiljakovina", KUD "Slavuj" Bučevje) i montirali nove stolice, te su krenuli sa oblaganjem zidova u visini 2,5 m sa zidnim oplatama. Zidne oplate smo dobili također od Grada preko g. Nenada Črnka i njegove firme "Ne-Tra computers", a dečki elektroinstalaterskih radova Branka Črnka su ih dovezli. Tijekom godine, a preko Mjesnog odbora Buševac je u dvorani riješeno grijanje, zajedno sa Mjesnim odborom, zatim našim sponzorima "Hrvatskim šumama" i vlastitim sredstvima riješeni su problemi sa strujom u Domu kulture. Nadamo se nastavku uređenja Doma kulture, ovisno o finansijskoj potpori Grada i Mjesnog odbora, jer mi smo sami spremni izvesti većinu radova na unutarnjem uređenju i utrošiti dio vlastitih sredstava da bi Dom kulture bio stvarno onakav kako mu i samo ime kaže pravi "Dom kulture".

Suradnja sa društvenim organizacijama našeg mesta je dobra, a nadamo se još boljoj koordinaciji od strane Mjesnog odbora. Sitne razmirice i razmimoilaženja u mišljenjima sa Mjesnim odborom u prvoj polovici godine nisu imale negativan utjecaj na našu daljnju suradnju i realizaciju akcija vezanih uz Dom kulturu. Nadamo se da nam je krajnji cilj zajednički, a to je dovođenje svih društvenih domova u Buševcu u potpu-

nu funkciju i da ti domovi budu reprezentativni prostori.

Suradnja sa Zajednicom KUU Velike Gorice, njezinim predsjednikom g. Vladom Šarkelj i svim članovima je odlična, što je i vidljivo iz njihovih gostovanja kod nas (FA "Šiljakovina", KUD "Gradići", KUD "Dućec" – Mraclin, KUD "Nova zora" – Donja Lomnica). Međučlanom suradnjom također možemo biti zadovoljni jer smo gostovali u Osijeku, Županji, Draganiku, Nedelišću, Orahovici i drugdje. Tamburaškim festivalom smo napravili dobar temelj za međunarodnu suradnju, a 25. godišnju suradnju sa našim hrvatskim manjinama smo nastavili ugošćavanjem naših prijatelja iz Koljnofa (Mađarska) koji su bili naši gosti za vrijeme tamburaškog festivala.

Koristimo ovu priliku da se zahvalimo ravnatelju OŠ "Vukovina" gosp. Krešimiru Matašinu i djelatnicima Područne škole Buševec na strpljenju i razumijevanju što nam i dalje omogućuju da u zimskom periodu održavamo probe u PŠ Buševec. Nadamo se daljnjoj uspješnoj suradnji.

A sada ukratko o svakoj grupi par riječi kako to vide sami voditelji grupe.

DJEĆJA PLESNA "E" GRUPA

Krenut ćemo sa najmlađom plesnom "E" grupom čija je voditeljica Sanja Bobesić. Naša najmlađa plesna "E" grupa (djeca od 1. do 3. razreda osnovne škole) broji 27 aktivnih članova. Njihova proba održava se četvrtkom od 19,30 do 20,15 sati, a uvježbali su "Lepa Mara kolo vodi" i "Pozvale su dekle dečke". Prvi nastup najmlađe skupine bio je 26. 04. 2003. u Buševcu na koncertu dječjih skupina. Grupa ima jedan od najznačajnijih nastupa u Velikoj Gorici gdje su nastupili na dječjoj smotri folklora (11. 05.), a kao najmlađa grupa imali su vrlo zapažen nastup gdje su ih i publika i stručni žiri odlično primili. Kao jedna od najboljih grupa sa gradske smotre predstavljali su Grad Veliku Goricu na Županijskoj smotri u Samoboru (19. 11.).

DJEĆJA PLESNA "D" GRUPA

Voditeljica plesne "D" grupe Sanja Bobesić na spisku ima 19 aktivnih članova. Djeca su polaznici 4. i 5. razreda, a probe održavaju jednom tjedno četvrtkom od 20,15 do 21,00 sati. U grupi ima 14 djevojčica i 5 dječaka. Tokom godine uvježbali su: "Pozvale su dekle dečke", "Lepa Mara kolo vodi", "Igraj kolo" te počeli sa uvježbavanjem koraka "Polke", "Turopoljskog drmeša" i "Ja posijah repu". 26. 04. 2003. OSS Buševec je organizirao koncert dječjih skupina na kojem je nastupila i ova grupa. Kao grupa koja nije imala značajnih nastupa, a zaslužili su, predlažemo da budu naši predstavnici na gradskoj smotri folklora 2004. godine.

DJEĆJA PLESNA "C" GRUPA

Ova grupa broji 17 marljivih članova. Naravno, više je cura nego dječaka i zato molimo dečke koji su zainteresirani, neka se uključe u rad ove zaista kompaktne grupe.

Ova godina za njih bila je folklorne bogata. Sa koreografijom Turopolja "Alaj smo se zestale seljanke" nastupili smo na Velikogoričkoj smotri folklora. Ljeto ko pravo ljeto, služilo im je za odmor, a jesen su dočekali s nadom da će imati i pokoji nastup. Zbog preklapanja nekoliko termina A – folklorne grupe, po odluci Upravnog odbora, upravo smo tu najstariju dječju folklornu grupu odlučili malo angažirati te im staviti temelje za dalje i dati im poticaj za što bolji rad. Tako su nastupili u Nedelišću, Kurilovcu, Zagreb (Utrine i Jakuševac), Velika Gorica, te Karlovac. Zadovoljni, shvatili su da se neki elementi iz privatnog života moraju prilagoditi tempu rada u Društvu. Tako su neki morali odgoditi eventualan shopping ili odlazak u goste koji je već bio zakazan. Sve za slavu i nastup jer svaki je poseban i dragocjen.

Od ove godine (2003.), grupa je bogatija za jednu novu kategoriju, plesovi i pjesme Zagorja kojom će nastupiti i na smotri folklora 2004.

Također spomenimo da je zamjenski voditelji ove grupe Sanja Pribanić, te Sanja Bobesić koje ukoliko je Mojmir Golenac (službeni voditelj) sprječen vode probu i prate skupinu na nastupe i pomažu u eventualnoj nabavci nošnji.

Grupu možemo pohvaliti zbog urednog dolaska na probe što je vrlo bitno za kontinuiran rad.

Vjerujemo da će plodonosno nastaviti dalje, uz pomoć Ogranka, vas dragi roditelji te naravno, nezamjenjivih njih samih.

PLESNA "A" I "B" GRUPA

Ova plesna "A" i "B" grupa, najstarija je i stoga najaktivnija, mogli bi slobodno reći, udarna grupa. Broji 60-tak aktivnih članova te izvodi pjesme i plesove iz skoro cijele Hrvatske. Baranja, Međimurje, Bunjevac, Splitski plesovi, Dubrovački lindo, Zagorje, Turopoljske plesove s naglaskom na široko poznatu svadbu "Buševski mladečki", plesovi Draganičkog kraja s čijom koreografijom su se naši folkloriši predstavili na ovogodišnjoj smotri folklora gdje su se plasirali i na županijsku smotru. Savladana je i nova koreografija Posavine koja je uvrštena u repertoar. Plesna grupa ujedno je i vokalna, pa se tako probe održavaju utorkom, te četvrtkom samo za vokal. Ove godine grupa je ostvarila niz zanimljivih nastupa što je vidljivo iz kronologije. U tijeku su i pripreme, te vokalne probe kako bi se konačno snimio CD Ogranka "Seljačke slogue". Voditelj plesne grupe je Mojmir Golenac, a Dražen Kurilovčan zadužen je za vokal. Sekcija radi kontinuirano.

Početkom 2003. godine plesnoj "A" grupi je priključena i plesna "B" grupa (svi oni koji su htjeli ostati plesati) koja se vrlo dobro uklopila u rad "A" grupe i tijekom godine su zajedno nastupali. Problemi i razmirice koje je plesna "B" grupa imala početkom godine riješeni su razgovorom između roditelja, njih samih, te članova Upravnog odbora na čelu sa predsjednikom OSS Buševec, što je jedini ispravan način komunikacije. Nadamo se da su i oni konačno zadovoljni, te

da čemo u budućnosti raditi na obostrano zadovoljstvo.

Tijekom godine za potrebe folklornih grupa nabavljeni su sljedeći rekviziti i nošnje: kupljeni su remeni i pofilcani za Turopolje, kom. 12, zatim 11 šubara za Turopolje, 14 podsuknji za Draganić, 5 bjelina (žutica) za tamburaše, 3 velika šešira sa obodom za Turopolje, zgodovljena je i jedna ženska turopoljska narodna nošnja započeta još 2002. godine, kupljeno je i 6 peča, 10 kom. dječjih narodnih nošnji i prepravljene su i uređene ženske draganičke nošnje.

VOKALNA GRUPA

Vokalna grupa pod vodstvom g. Dražena Kurilovčana počela je sa probama 06. 02. 2003. godine. Do sada je ta grupa održala 25 samostalnih proba. Vokal se održavao četvrtkom, a zbog potreba plesne grupe nekad je bio i otkazan ili se održavao kao sastavni dio plesne probe, te je u tom slučaju zapisan kao datum plesne probe. Učile su se pjevati pjesme koje su sastavni dio koreografije plesne. A grupe te stare buševske pjesme, a krajem godine pripremljen je Božićni koncert gdje su obnovljene stare božićne pjesme, a uvježbane su i dvije nove.

Vokalna grupa je održala i dva samostalna nastupa: u pivnici "Posavina" (Velika Gorica) i gostovanje na Božićnom koncertu KUD-a "Nova zora" Donja Lomnica.

TAMBURAŠKA "B" GRUPA

Ova mlađa tamburaška grupa marljivo radi cijelu godinu. Uvježbava nove koreografije i intermezze da bi mogla pratiti sve podmlatke i samostalno izvoditi nastupe. Tijekom godine održali su 10 nastupa što samostalnih, što zajedno sa plesnom "C", "D" i "E" grupom. Probe se održavaju dva puta tjedno utorkom i četvrtkom uz stručno vodstvo gosp. Steve Borića.

Tijekom godine točnije početkom šestog mjeseca ovoj grupi tamburaša se priključilo 7 tamburaša koji su svirali u orkestru OŠ "Vukovina" i to tamburaši iz Kuča, Starog Čiča i Vukovine. Predsjednik Društva je obavio nekoliko razgovora s njima i njihovim roditeljima, nakon čega se skoro cijeli orkestar odlučio aktivirati u Ogranku. Dolaskom ovih tamburaša postojeći orkestar je dobio na kvaliteti, jer su tamburaši iz OŠ Vukovina svirali također pod paskom g. Steve Borića zadnjih četiri godine i nije ih bilo teško ukomponirati u postojeći sastav. Budući da ih ima dosta i da kvalitetno rade uskoro očekujemo da preuzmu glavninu tereta vezanog uz nastupe.

TAMBURAŠKA "A" GRUPA

Ova vrlo kvalitetna tamburaška grupa je tijekom godine pratila folklornu "A" i "B" grupu na svim nastupima, osim toga izveli su još desetak samostalnih nastupa, te se njihov broj nastupa preko 20 godišnje. Redovito održavaju probe dva puta tjedno pod vodstvom g. Steve Borića, a po vlastitoj želji sastaju se i češće za vlastitu dušu. Obnavljaju

postojeći repertoar, uvježbavaju nove koreografije i intermezze, pripremaju glazbenu pratnju za božićne pjesme i još k tome 80% orkestra sudjeluje u sviranju sa drugim tamburašima kao "Najbolji turopoljski tamburaši". U sklopu NTT-a nastupaju na svim važnijim manifestacijama značajnim za zajednicu KUU Velike Gorice i snimaju za kazetu i CD zajednice KUU Velike Gorice.

Nažalost, tijekom godine grupu su napustile dvije primašice Josipa Kovačević i Ana Katulić (nešto zbog privatnih razloga, a nešto zbog sitnih mimoilaženja), te nam se povremeno javlja problem ukoliko preostali primaš (Filip Šmidt) zbog posla ne može ići na nastup. Nadamo se da njihova odluka o prestanku sviranja nije konačna i pozivamo ih na dogovor da zajednički pronademo najbolje rješenje, jer steta je da nakon 10-tak godina sviranja i ulaganja u svirača ostanemo bez bilo kojega, a najmanje bez djevojaka za koje smatramo da vole ovo Društvo i da svojim radom mogu doprinijeti boljitu OSS Buševcu.

Bogat fundus instrumenata ove godine je obogaćen jednom novom bugarijom koju nam je poklonio velečasni Đuro Sabolek na čemu mu se neizmerno zahvaljujemo i mandolinom koju nam je poklonio Marinko Katulić i njegova radionica za izradu tambura "Katulić", također veliko hvala i Marinku, dok je za potrebe tamburaške "B" grupe kupljen novi štimer.

DRAMSKA GRUPA

Tijekom 2003. godine dramska grupa je kao najvažniju aktivnost imala sudjelovanje u organizaciji i obilježavanju 80-te obljetnice uspješnog djelovanja. Pored toga uvježbala je predstavu "Cigle Svetе Elizabete" koja je izvedena 9 puta i planiramo još gostovanje u Retkovcima kraj Županje gdje će nas pozvati priateljsko amatersko kazalište s kojim smo ostvarili suradnju tijekom proslave 80. obljetnice.

Pored izvođenja navedene predstave dramska grupa je imala sljedeće aktivnosti:

- uvježbane su i izvedene predstave i dijelovi predstave u sklopu retrospektive povodom 80. obljetnice dramske grupe
- prikaz krštenja vina u Lekeniku
- veseli igrokaz "Kum Robi" povodom osnivanja NK Peščenica i kumstva Roberta Prosinečkog
- sudjelovanje u organizaciji Djeda Mraza u Buševcu.

U 2004. godini planiramo uvježbati dvije predstave i to jednu sa starijom grupom, a drugu s mlađim glumcima. S jednom od predstava sudjelovati ćemo na Smotri kazališnih amatera Zagrebačke županije. Također planiramo popuniti i tehničku ekipu s još mladih članova radi lakše organizacije i izvođenja probi, nastupa i ostalih aktivnosti.

U 2003. godini uz angažiranje Mjesnog odbora Buševac i Upravnog odbora OSS znatno su poboljšani uvjeti u kojima radi dramska grupa jer je riješeno:

- grijanje u dvorani što omogućuje proble i nastupe i u zimskim uvjetima
- riješeno je pitanje struje i rasvjete na pozornici
- nabavljen je alat za tehničku ekipu
- nabavljeni je glazbena linija za izvođenje predstava
- poboljšani su uvjeti čuvanja kostima i zadužena osoba za čuvanje
- od NS Velika Gorica dobili smo reflektore i stolice za opremanje dvorane što će bitno popraviti uvjete izvođenja predstava.

U 2004. godini potrebno je riješiti i pitanje smještaja kulisa, rekvizita, opreme i alata.

Članovi dramske grupe zadovoljni su suradnjom i potporom Upravnog odbora i poboljšanjem uvjeta za daljnji rad, pa se nadaju i uspješnjem uvježbavanju i izvođenju predstava i suradnji sa sličnim amaterskim grupama i razmjeni iskustva s njima, a sve zajedno s ciljem promicanja kazališnog amaterizma i nastavka 80 godišnje tradicije s kojom se ponosimo.

UREDNIŠTVO GODIŠNJAKA

Urednica Godišnjaka Jasmina Bobesić uredno cijelu godinu skuplja materijale i priloge za novi Godišnjak, ali zbog ranog održavanja sjednice skupštine (31. 01. 2004.) i zbog toga što joj nisu dostavljeni izvještaji sa svih nastupa na kojima smo bili Godišnjak br. 37 će izaći nadamo se u travnju 2004. godine. Ujedno molimo sve članove zainteresirane za novinarstvo da se jave gđi. Jasmina Bobesić ili Upravnom odboru da ih uključimo u uređivanje istog.

FOTO-VIDEO DJELATNOST

Nekoliko entuzijasta koji vode brigu o foto-video, a u zadnje vrijeme CD i DVD tehnologiji, na čelu sa Emilom Bobesić i Dubravkom Katulić, vrijedno slikaju i snimaju sve nastupe i manifestacije. Sve što se snimi ili slika moguće je umnožiti tako da svi zainteresirani članovi mogu kupiti slike, naručiti video kazete, CD-e ili DVD-e. Tijekom protekle godine bračni par Bobesić (Emil i Jasmina) su sortirali cijelu našu foto dokumentaciju i skenirali sve bolje slike na kompakt diskove. Zadatak koji je pred ovom ekipom za 2004. godinu je da se svi filmovi koje posjedujemo na raznim formatima prebace na DVD tehnologiju.

Na kraju ovog Izvještaja još jednom hvala svima koji su nam na bilo koji način pomogli da 2003. godinu Ogranku "Seljačke slove" Buševac realizira ovako uspješno kao što je to prikazano u Izvješću. I hvala svima koji su barem dio slobodnog vremena utrošili u radu jedne od mnogobrojnih grupa u OSS Buševac.

Sve ostale pozivamo da nam se priključe, jer preko Ogranka će upoznati mnoge ljudi i steći nova prijateljstva diljem lijepe naše, a i šire.

ZA UPRAVNI ODBOR
Predsjednik Ogranka "Seljačke slove"

Nenad Rožić

Dragom predsjedniku Branku

Ti što Ogranak u srcu nosiš
I cijelim svijetom ime mu pronomiš.
Cijelo biće Ogranku si dao
Te si takav i ostao.
Za trenutak svaki što s nama si proveo
I sekundu svaku za Ogranak što si živio.
Zahvalu ti ovu pišemo
I sreću svu u životu ti želimo.
Nek te slika ova sjeća
Kolika je "Seljačka sloga" sreća!

Našem Štefu

Djecu vodit' nije lako
I ne prima se toga svatko.
Zato Štefa mi imamo
I s njime se ponosimo.
Možda ga se klinci boje
Ali tjeraju i dalje svoje.
Djeca ga i obožavaju
I smicalice mu spremaju.
A mi smo sretni što ga imamo
I radosne trenutke s njime dijelimo.

Ove pjesme spjevali su članovi Upravnog odbora Ogranka "Seljačke slogue" Buševec dana 08. 03. 2003. godine, na uspomenu i dugo sjećanje na trenutke provedene u Ogranku "Seljačke slogue" Buševec Branku Črnku koji je izvršio primopredaju dužnosti na mjesto dugogodišnjeg predsjednika Ogranka, te Stjepanu Detelić-Banjski koji je nakon dugo godina napustio dužnost člana Upravnog odbora Ogranka.

Blagajničko izvješće OSS Buševec od 1. 1. do 31. 12. 2003. godine

PRIHODI:

	kn
1. Donos salda iz 2003. godine	45.443,13
2. Članarina za 2003.godinu	8.660,00
3. Zajednica KUU-a Grada V. Gorice-sredstva za redovnu djelatnost	120.000,00
4. Zagrebačka banka- kamata na položena sredstva	167,28
5. Ministarstvo kulture RH-programska djelatnost	5.000,00
6. Zajednica KUU-a Grada V. Gorice – participacija troškova prijevoza na smotru	4.000,00
7. Pokrovitelji dijela troškova 1. međunarodnog tamburaškog festivala – Zajednica KUU-a Grada V. Gorice	30.000,00
– Zagrebačka županija	20.000,00
– Ministarstvo kulture RH	2.000,00
8. Pokrovitelji dijela troškova obilježavanja 80. obljetnice prve dramske predstave – Zajednica KUU-a Grada V. Gorice	10.000,00
– Grad Velika Gorica	7.000,00
– MB Frigo-Klima i hlađenje d.o.o.	3.000,00
9. Mjeseca naknada za voditelje sekcija	16.125,00
10. Prihod od prodaje Godišnjaka br.35 i 36	3.420,00
11. Ulažnina na predstavi "Cigle svete Elizabete"	3.510,00
12. Ulažnina na predstavi "Čaruga" Kazališta Komedija	3.620,00
UKUPNO PRIHODI:	281.945,41

RASHODI:

	kn
1. Troškovi održane Godišnje skupštine	10.642,25
2. Troškovi božićnog koncerta	2.090,97
3. Nabava 12 komada remenja za sablje	4.000,00
4. Nabava 6 komada peća	2.000,00
5. Nabava 11 komada šubara	1.200,00
6. Nabava 3 turopoljska šešira	2.562,00
7. Izrada dječjih narodnih nošnji	3.300,00
8. Prerada i uređivanje draganičkih nošnji	5.546,00
9. Nabav muzičke linije AIWA	1.399,00
10. Prigodni pokloni	6.627,00
11. Izrada fotografija i video zapisa	2.574,00
12. Tiskanje Godišnjaka br. 35 i 36.	7.320,00
13. Postava scene za predstavu "Cigle svete Elizabete"	3.259,51
14. Autorsko pravo za predstavu "Cigle svete Elizabete"	4.000,00
15. Uređenje ljetne pozornice	9.347,49
16. Proslava Ivana	3.132,67
17. Troškovi gostovanja u Slavonskoj Orahovici	6.065,86
18. Troškovi gostovanja u Osijeku i Nedelišću	7.076,00
19. Troškovi gostovanja u Županiji	5.490,00
20. Troškovi gostovanja u Njemačkoj	16.590,00
21. Ostali prijevozni troškovi sekcija	10.387,76
22. Ostali troškovi sekcija na nastupima	8.461,34
23. Žice i štimer za instrumente	2.283,00
24. Izrada majica sa logom Društva	14.444,70
25. Troškovi 1. međunarodnog tamburaškog festivala	27.189,58
26. Troškovi obilježavanja 80. obljetnice prve dramske predstave	25.619,76
27. Putni troškovi stručnih voditelja	61.320,00
28. Seminari, preplate, vijenci, i uredski materijal	1.783,65
29. Božićni koncert	1.588,03
30. Doček đeda Mraza	1.574,10
31. Naknada usluge Zagrebačke banke	666,13
32. Čišćenje školskih prostorija nakon održanih probi	1.395,00
33. Izdavanje, čuvanje i održavanje narodnih nošnji	3.600,00
34. Poštanski i telefonski troškovi	3.530,34
35. Uređenje Doma kulture	774,10
UKUPNO RASHODI:	268.840,24

REKAPITULACIJA:

Blagajnik:
Marjan Detelić

UKUPNO PRIHODI:	281.945,41
UKUPNO RASHODI:	268.840,24
SALDO NA DAN 31.12.2003	13.105,17
OD TOGA NA ŽIRO-RAČUNU	12.444,10
GOTOVINA U BLAGAJNI	661,07

Kronologija aktivnosti Ogranka "Seljačke slogue" Buševec od 1. 1. do 31. 12. 2003. godine

19. 01. – Zagreb Hrvatsko narodno kazalište:

- 17 h koncert «Dobro došli u Turopolje» svih KUU Velike Gorice u organizaciji Zajednice KUU Velike Gorice
- 20 h koncert «Dobro došli u Turopolje» svih KUU Velike Gorice u organizaciji Zajednice KUU Velike Gorice – plesna i tamburaška A grupa.

08. 03. – Buševec, Vatrogasni dom:

- redovna 83. godišnja sjednica skupštine OSS Buševec

16. 03. – Zagreb, Zagrebački velesajam:

- prezentacija na štandu Ministarstva poljoprivrede (u organizaciji Matice Seljačke slogue iz Zagreba)
- tamburaška A grupa i 4 djevojke (hostese u nošnjama) iz plesne A grupe.

04. 04. – Buševec, Dom kulture:

- premijera dramske predstave «Cigle svete Elizabete»
- Pučko kazalište, režija Vid Balog i Milenko Tošić.

06. 04. – Jastrebarsko, Dom kulture:

- Smotra kazališnih amatera Zagrebačke županije
- predstava «Cigle svete Elizabete» – Pučko kazalište

26. 04. – Buševec, Dom kulture:

- cjelovečernji program podmladaka
- plesni C, D i E podmladak i tamburaški B podmladak uz goste podmladak FA Šiljakovina i tamburaški sastav OŠ Vukovina.

01. 05. – Buševec, prostorije SD «POLET»:

- otvorenje međunarodnog ženskog šahovskog turnira
- tamburaška A grupa

10. 05. – Velika Gorica, Pučko otvoreno učilište:

- smotra folklora Grada Velike Gorice (organizator Zajednica KUU Velike Gorice i POU)
- plesna i tamburaška A grupa (pjesme i plesovi Draganićkog polja)

10. 05. – Zagreb, Brestje:

- manifestacija «ll. Dani Brestja»
- plesna C grupa i tamburaška B grupa.

11. 05. – Velika Gorica, Pučko otvoreno učilište:

- dječja smotra folklora Grada Velike Gorice (organizator Zajednica KUU Velike Gorice i POU)
- plesna C i E grupa i tamburaška B grupa

17. 05. – Zagreb, Jarun:

- roštiljada i nogometna utakmica sveučilišne organizacije HSS-a i diplomatskog zbora.
- tamburaška A grupa

17. 05. – Zagreb, Jarun:

- Dan vatrogasnog zajednice Grada Zagreba
- plesna i tamburaška A grupa (cjelovečernji program)

24. 05. – Lekenik, radio RTL Lekenik:

- nastup u emisiji «Veterinica»
- dramska grupa i tamburaška A grupa

25. 05. – Lekenik, SOS Dječje selo Lekenik:

- predstava «Cigle svete Elizabete»
- Pučko kazalište

01. 06. – Orahovica:

- smotra folklora «35.orahovačko proljeće»
- plesna i tamburaška A grupa (Turopoljski mladečki)

06. 06. – Mraclin, Dom kulture:

- predstava «Cigle svete Elizabete»
- Pučko kazalište

07. 06. – Dragonožec:

- predstava «Cigle svete Elizabete»
- Pučko kazalište

17. 06. – Velika Gorica, Dom kulture Galženica:

- promocija knjige «Dramska djela» Josipa Kovačevića
- dramska grupa (isječci iz predstava «Ban Jelačić» i «Turopoljska svadba») i tamburaška B grupa.

22. 06. – Buševec, ljetna pozornica, PŠ Buševec i crkva Sv. Ivana Krstitelja:

- Ivanje u Buševcu
- izložba slike Dubravke Trumbetaš,
- pjevana Sv. Misa (mješoviti pjevački zbor KUD-a «Kristal Sladorana» – Županja)
- cjelovečernji program plesne i tamburaške A grupe sa gostima KUD-a «Gradici» i mješoviti pjevački zbor KUD-a «Kristal Sladorana» Županja.

28. 06. – Šiljakovina:

- predstava «Cigle svete Elizabete»
- Pučko kazalište

29. 06. – Velika Gorica, Pučko otvoreno učilište:

- Županijska smotra folklora
- plesna i tamburaška A grupa («Ajde cure u kolo» – Draganičko polje)

30. 06. – Lukavec, Stari grad:

- Goričke večeri
- predstava «Cigle svete Elizabete» – Pučko kazalište

06. 07. – Crikvenica:

- jednodnevni izlet (kupanje)
- plesna i tamburaška A grupa

11. 08. – Sveti Klara:

- nastup u povodu blagdana Svetе Klare – Klarinje
- tamburaška A grupa

28. 08. i 29. 08. – Županja, dvorana «Mladost»:

- Dan grada Županje i «Kirbaj» povodom blagdana Sv. Ivana Glavosjeka
- plesna i tamburaška A grupa (cjelovečernji program)

06. 09. – Osijek, tvornica OPECA, Glavni osječki trg i Tvrđa:

- smotra «Seljačkih sloga» u sklopu 1. sajma lova i ribolova Slavonko-baranjske županije
- plesna i tamburaška A grupa (Turopoljski mladečki)

13. 09. – Nedelišće:

- folklorna revija «Susreti folklora – Nedelišće 2003.»
- plesna C i tamburaška B grupa

14. 09. – Zagreb, Boćarski dom:

- manifestacija «Proizvodi hrvatskog sela»
- tamburaška A grupa

27. 09. – Buševec, Dom kulture:

- 1. međunarodni tamburaški festival – Buševec 2003.
- 13 tamburaških sastava i grupa (6 iz inozemstva)

11. 10. – Buševec, Dom kulture:

- Mjesec drame u Buševcu – obilježavanje 80. obljetnice prikazivanja prve dramske predstave u Buševcu
- dramska grupa KUD-a «Retkovci» (Slavonija) s predstavom «Pljusak»

19. 10. – Buševec, Dom kulture:

- Mjesec drame u Buševcu – obilježavanje 80. obljetnice prikazivanja prve dramske predstave u Buševcu
- Gradsko kazalište «Komedija» – predstava «Čaruga»

24. 10. – Buševec, Dom kulture:

- Mjesec drame u Buševcu – obilježavanje 80. obljetnice prikazivanja prve dramske predstave u Buševcu
- predstava «Cigle svete Elizabete» – Pučko kazalište OSS Buševec

Dječja smotra folklora u Samoboru

Nastup u Samoboru

Jedva sam dočekala tu subotu. Morala sam ustati jako rano i pripremiti za polazak. Oko 9 sati došla sam u Buševec s mamom, tatom, bratom i sestrom. Napokon smo krenuli u Samobor na smotru folklora. Svi smo bili jako uzbudjeni. Sjela sam pokraj prijateljica i počele smo pričati o nastupu na koji smo krenuli, te o svemu što nas čeka tamo. U busu je bilo jako veselo. Malko smo i zapjevali. Vrijeme je brzo prošlo i stigli smo u Samobor. Sve je bilo novo. Došli smo u dvoranu i malo provježbali naš nastup. Otišli smo se presvući i Smotra je počela. Nastupili smo prvi. Nastup je bio dobar, a dvorana je bila puna. Kada smo svoje otplesali svi su nam pljeskali. Onda smo otišli gledati ostale izvođače kako nastupaju. Kada je sve završilo, s mamom, tatom, bratom i sestrom ostala sam na izletu. Sve bi bilo super samo da kiša nije padala cijeli dan.

Barbara Maričić

Nastup u Samoboru

To je bio moj prvi nastup. Bilo nam je zabavno. Žao mi je bilo kad sam pogriješila. Ipak je sve dobro završilo.

Dora Črnko

Smotra u Samoboru

Bila je subota u jutro i ja sam se probudio jako uzbudjen. Počeo sam se spremati i tata me je dovezao u Buševec. Tamo nas je čekao autobus i krenuli smo prema Samoboru. Cijelim putem lijepo smo se zabavili. Kada smo stigli u Samobor, otplesali smo svoju točku, te smo svi bili jako zadovoljni. Tamo su došli i moji roditelji pa sam s njima išao doma. To mi je bio prvi nastup izvan Velike Gorice i ostao mi je u jako lijepom sjećanju.

Ivan Sever

Smotra u Samoboru

Bilo je lijepo u Samoboru. Kada smo se vozili u busu pomislila sam da je to strašno, a kada smo došli u Samobor vidjela sam da i nije baš tako strašno. Lijepo je bilo, ali nažalost, stalno su mi se kečke "raskopavavale". Kada je počeo nastup, bilo mi je jako lijepo, samo što su me noge boljele. Ustvari, bio je to najbolji i najljepši dan.

Ivana Čunčić

26. 10. – Buševec, Dom kulture:

- Mjesec drame u Buševcu – završna svečanost u povodu obilježavanja 80. obljetnice prikazivanja prve dramske predstave u Buševcu
- retrospektiva – video izložba, isječci iz predstava i video zid predstava koje je snimila HTV

07. 11. – Lekenik, OŠ Lekenik:

- predizborni skup HDZ-a Lekenik
- plesna i tamburaška A grupa

07. 11. – Kurilovec, igralište NK Udarnik:

- predizborni skup HSS-a Velike Gorice
- plesna C grupa i tamburaška B grupa

14. do 16. 11. – Njemačka, St. Georgen:

- proslava 10. godišnjice Hrvatskog doma St. Georgen
- plesna i tamburaška A grupa (cjelovečernji program)

15. 11. – Karlovac:

- središnji predizborni skup HSS-a Karlovačke županije
- plesna C grupa, tamburaška B grupa

16. 11. – Lekenik:

- prikaz krštenja vina
- pučko kazalište

17. 11. – Zagreb, Hrelić:

- predizborni skup HDZ-a Hrelić
- plesna C grupa, tamburaška B grupa

20. 11. – Buševec, Vatrogasni dom:

- predizborni skup HSS-a Buševec
- tamburaška A grupa

21. 11. – Zagreb, Utrine:

- predizborni skup HDZ-a za VI izbornu jedinicu
- plesna C grupa i tamburaška B grupa

22. 11. – Draganić, Dom kulture (organizator KUD «Sveti Juraj» Draganić)

- predstava «Cigle svete Elizabete»
- Pučko kazalište

27. 11. – Velika Gorica, pivnica «Posavina» (agencija Crv tours)

- otvorenie pivnice «Posavina»
- vokalna grupa

29. 11. – Samobor, Pučko otvoreno učilište:

- Županijska smotra dječjeg folklora
- plesna E grupa i tamburaška B grupa

06. 12. – Peščenica, NK Peščenica:

- veseli igrokaz «Kum Robi», povodom osnivanja NK Peščenica i kumstva Roberta Prosinečkog
- Pučko kazalište

07. 12. – Hrašće, Vatrogasni dom:

- susreti tamburaških sastava (organizator KUD «Mladost» Odra)
- tamburaški A sastav

20. 12. – Buševec, crkva Sv. Ivana Krstitelja:

- Božićni koncert
- vokalna grupa, tamburaška A grupa i dramska grupa,
- gosti: KUD «Nova Zora» Donja Lomnica, operni pjevač Mateo Katulić, klavijature Ana Godinić, pjevačice crkve Sv. Ivana Krstitelja.

23. 12. – Donja Lomnica, crkva Sv. Bartola:

- Božićni koncert KUD-a «Nova Zora» Donja Lomnica
- vokalna grupa

28. 12. – Buševec – ljetna pozornica:

- doček Djeda Mraza
- dramska grupa

Prijedlog programa rada Ogranka "Seljačke slove" Buševec za razdoblje od 1. 1. do 31. 12. 2004. godine

Prijedlog programa rada se zasniva na našim željama, prijedlozima, te finansijskim zahtjevima koje smo uputili prema Gradu Velika Gorica, a preko Zajednice kulturno umjetničkih udruga Velike Gorice, zatim zagrebačkoj županiji preko županijske Zajednice kulturno umjetničkih udruga i Ministarstvu kulture.

Svi aktivni članovi OSS predvođeni Upravnim odborom spremni su realizirati predloženi program. Predloženi program će se realizirati ovisno o finansijskoj potpori gore navedenih institucija.

PRIJEDLOZI PROGRAMA:

1. Plesna i tamburaška A grupa održati kontinuitet i kvalitetu postojećeg cjelovečernjeg programa i uvježbati najmanje jednu novu koreografiju.
2. Plesna i tamburaška B grupa uz postojeći program koji izvode, uvježbati najmanje dvije nove koreografije za samostalno izvođenje.
3. Plesna C i D grupa (podmladci) – nastaviti uvježbavati koreografije i dječje igre a prema uzrastu kojem pripadaju.
4. Vokalna grupa – povećati postojeći repertoar pjesama za samostalno izvođenje i pripremiti pjesme za snimanje (na master) CD-u i kazeti.
5. Snimiti barem jedan CD i kazetu (crkvene ili svjetovne pjesme) a prema finansijskoj mogućnosti i dva.
6. Nastaviti kulturnu suradnju s Hrvatima u dijaspori: gostovanja u Kolnjofu – Mađarska, Welsu – Austrija, Klokočiću – Rumunjska, te u Njemačkoj.
7. Ugostiti jednu grupu iz Češke Republike (okolice Breclava)
8. Održati nastupe na nivou grada Velike Gorice i Zagrebačke županije (folklorna i dramska sekcija)
9. Surađivati s društvima iz drugih županija (folklorna i dramska sekcija)
10. Organizirati manifestaciju «Uvanje u Buševcu» – susret KUD-ova na nivou zagrebačke županije.
11. Otkupiti ili izraditi najmanje jednu žensku turopoljsku narodnu nošnju.
12. Organizirati pučki spektakl pod nazivom «Turopoljska svadba u Buševcu»
13. Organizirati II međunarodni tamburaški festival
14. Dramska grupa uvježbati najmanje dvije nove predstave, a po potrebi zadržati uigranu i predstavu «Cigle svete Elizabete» iz 2003. godine.
15. Oformiti mlađu dramsku grupu (zadatak iz 2003. godine).
16. Organizirati susret pučkih kazališta u Buševcu.
17. Sudjelovati na gradskim, županijskim i državnim smotrama (folklorna i dramska sekcija)
18. Sudjelovati na međunarodnim festivalima, ovisno o pristiglim pozivima.
19. Urediti prostoriju za garderobu – napraviti novi pod i pregradni zid.
20. Nastaviti radove na uređenju Doma kulture (u suradnji sa Mjesnim odborom Buševec), a prema finansijskim mogućnostima.
21. Obilježiti 40. godišnjicu izlaska prvog broja listova «Glas Buševca» i «Godišnjak»
22. Održati Božićni koncert u Buševcu.
23. Organizirati doček Djeda Mraza.
24. Izdati «Godišnjak» br. 38
25. Ostvarenje gostovanja u Sjevernoj Americi.

**UPRAVNI ODBOR
OGRANKA «SELJAČKE SLOGE» BUŠEVEC**

U susret 550. obljetnici prvog spomena Buševca

Iz "Povijesti plemenite općine Turopolje", 1. svezak, koju je 1910. godine izdao Emilij Laszowski, proizlazi da se ime sela Buševca prvi put spominje u ispravama iz 1459. godine i to u prigodi popisa desetine zagrebačkog kaptola. To bi značilo da će se 2009. godine navršiti 550. godina od prvog do sada poznatog spomena imena našeg sela. Bio je to povod Josipu Robiću-Habi da pravodobno inicira akciju oko pripreme izrade opširnije monografije o našemu selu.

Prije negoli bi se krenulo u taj opsežan posao, Josip Robić-Haba upoznao je na jednom neformalnom sastanku nekolicinu mještana sa svojom idejom kako bi utvrdio ima li za realizaciju projekta interesa i može li očekivati ne samo potporu, već i suradnju u tom obimnom poslu. Na sastanku, kojem su uz Josipa Robića-Habu bili nazočni Nenad Rožić, predsjednik Ogranka "Seljačke sloge", Nenad Črnko, predsjednik ŠK "Polet", Marija Robić, predsjednica Društva žena i Ivan Rožić, redatelj Pučkog kazališta, podržana je ideja te je formiran privremeni inicijativni odbor u koji su ušli svi nazočni. Prema zamisli monografija bi obuhvatila sve aspekte razvoja sela (gospodarski, kulturni, sportski, obrazovni, socijalni, politički i duhovni razvoj).

Za realizaciju projekta bit će potreban angažman velikog broja mještana, osobito studenata i srednjoškolaca. Očekuje se i široka potpora mještana osobito u prikupljanju dokumentarnog materijala, starih isprava i slika. Svi će se dokumenti skenirati i pohraniti, a originali će biti ubrzano vraćeni njihovim vlasnicima.

Premda se čini da je 2009. godina još daleko, zbog obimnosti predstojećeg posla to je vrlo kratak rok, ukoliko se želi napraviti kvalitetan posao.

Molimo stoga mještane Buševca, ali i Buševčane koji žive izvan Buševca, da pomognu pri realizaciji ovog projekta te da sve ono, što im se čini zanimljivim i korisnim, daju na uvid realizatorima projekta, kako bi planirana monografija bila što točnija i zanimljivija.

Ivan Rožić-Nikolin

Kapelica Sv. Ivana Krstitelja u Buševcu. ▲

Buševec 1944. – pogled na Dolenc od šume. ▼

Dobro došli u Turopolje, dobro došli u HNK!

Svjetla pozornice se pale. Zastor se diže. Na trenutak zaustavljamo dah jer slijedi spektakl. Da, s ponosom kažem spektakl! Projekt pod nazivom "Dobro došli u Turopolje" koji smo naporno pripremali, napokon je ugledao svjetlo dana! Naše ravno Turopolje. Duga povijest, veliki ljudi. Zabilježila je to i Hrvatska radio-televizija. Za svaki slučaj, nek se nađe.

Počeli smo rano. U 11 sati bilo smo smješteni u garderobe, naravno premale za sve nas. Ali poslovica kaže: "Snađi se u nevolji!" Presvlačenje na rate i tako to. "Naoružani" sendvičima, grickalicama, sokovima, već umorni od dugosatnih proba, prepričavamo (kao i uvijek) dogodovštine sa nastupa i putovanja. A neki su imali i novi hobi. Pudranje vodenih kozica, netom izbijenih! Vjerovali ili ne, i to spada u amaterizam.

Prvi izlazak zbio se u 17 sati. Predstavljamo se publici našom poznatom izvedbom "Turopoljski mlađečki" i udajemo našu Marijanu po tko zna koji put! Cijeli projekt je zamišljen tako da se isprepliću pjesme, plesovi i u kratkim skečevima prikaže kak' je to negda bilo. Biranje župana turopoljskog, prodiranje književnog jezika te potiskivanje domaćeg "kaj", Jurjevski i Uskrnsni običaji, svadbe i dr. I da to sve skupa dobije na težini, uz našeg nezamjenjivog Pepeka, gosp. Horvačića, Zlatka Vnučeca i Dragu Katulića, svoj doprinos dali su i puku poznati Ivica Zadro, Vid Balog, Adam Končić, Anja Šovagović-Despot, g. Duvnjak, Mlikota i drugi. I nigdar ni' bilo da ni nekak' bilo. A bilo je super! Po završetku i drugog koncerta koji je počeo u 20 sati iste večeri, nastale su ovacije. Pljesak i pljesak te poziv na "bis". Iz sveg' srca i grla orlila se pjesma "Lepo naše Turopolje, de su ljudi dobre volje!" I lepo je i takvo nek ostane" (op. I da su ljudi bolje volje...)

Sanja Pribanić

Predstava oduševila buševsku publiku

Buševčani su poznati kao jedna od najvjernijih i najpoželjnijih publike koje neko amatersko kazalište može samo poželjeti. I pri tome nije bitno da li nastupaju glumci iz njihovog amaterskog kazališta ili bilo kojeg drugog kazališta. Putem pljeska i smijeha komunicirati će sa svim glumcima i tako im davati moralnu podršku. No, prenijerom predstave Cigle svete Elizabete, izvedene prema tekstu Vida Baloga i Gorana Urbanića ne bi se posramili ni glumci nekog profesionalnog kazališta. U Domu kulture u Buševcu sve je bilo puno do posljednjeg mesta. Nosile su se i dodatne stolice iz obližnje škole. Iako predstava traje gotovo dva sata, sudeći prema ushićenim reakcijama publike, nikome nije bilo dosadno ili naporno gledati ovu šaljivu dramsku predstavu s elementima verizma (djelomično se temelji na istinitim dogadjajima).

Radnja se odvija u selu Gotalovo nekoliko stotina metara od mađarske granice. Glavni "predmet spoticanja" u predstavi su cigle Sv. Elizabete, mađarsko arheološko nalazište koje se nalazi usred parcele glavnog lika Ivana Lončara (Vlado Robić), a zbog kojega se on grdno zavadio s lugarom Štefom (Zlatko Bobesić) i mladim nadobudnim arheologom Željkom (Kristijanom Horvačić). No, da ne bi predstava bila prejednostavna, nakon nekoliko bezuspješnih pokušaja rušenja zida pobrinuo se Ivanov sin Ule, koji je na ljetovanju napravio dijete djevojci pa uslijed najveće zbrke sa zidom na vrata ulazi bijesni otac Dalmatinac s trudnom kćeri. I na kraju, kako to već biva u nas, uz koju kolajnu i poveći iznos na čeku sve se rješava na obostrano zadovoljstvo.

Vid Balog, glavni redatelj nije krio zadovoljstvo nakon završetka predstave, a ni ostali koji su svojim nesebičnim zalaganjem i entuzijazmom doprinijeli da se ova predstava nakon tri mjeseca svakodnevnih rada promovira publici. Glumili su: Vlado Robić, Marića Grđan, Vera Pribanić, Lidija Majcenić, Dejan Tošić, Branislav Katulić, Matija Detelić, Kristijan Horvačić, Zlatko Vnučec, Saša Robić, Zlatko Bobesić, Jadranko Katulić, Ana Katulić, i Stjepan Rožić, uz tehničku podršku: Tomislava Katulića, Petra Mežnareka i Ivice Benjaka. Kostime je osmisnila Nada Vnučec, a Marijana Jurić bila je šaptač. Svi glumci glumili su pod redateljskom palicom Vida Baloga i Milenka Tošića.

Sudeći prema reakciji publike koja je sve glumce nagradila dugotrajnim pljeskom, ova predstava bila je prava nagrada Buševcu u godini kada se slavi 80. obljetnica od izvođenja prve dramske predstave u Buševcu.

Jasmina Bobesić

Dječji cjelovečernji koncert

Rukovodstvo Ogranka "Seljačke slogue" Buševec po prvi put organiziralo je cjelovečernji koncert na kojemu su nastupila samo djeca. Prepuna dvorana svjedočila je o potpori i interesu mještana za jedan ovakav kulturni događaj. Roditelji, djedovi i bake, te mnoštvo mališana sa zanimanjem su pratili nastup malih izvođača koji su se ponašali krajnje ozbiljno i odgovorno na pozornici, od najave folklornih točaka pa sve do dugo uvježbavanog i pripremanog nastupa. Nekima je ovo bio prvi "ozbiljniji" nastup pa zasluzuju svaku pohvalu. Nastupili su članovi C i D folklorne grupe koji su izveli splet pjesama i plesova iz Turopolja, starinske dječje igre i brojalice. Instrumentalno su ih pratili mladi tamburaši Ogranka uz pomoć učenika-tamburaša iz OŠ Vukovina. Za one koji ne znaju, Buševec je jedino folklorno društvo našega kraja koje ima tamburaše koji su primjereni uzrastu plesača.

Na žalost, zbog tehničkih i organizacijskih poteškoća nisu nastupili članovi najstarije B grupe. Malene plesače i svirače uvježbali su voditelji Mojmir Golemac i Stevo Borić. Gostovala su i djeca iz F. A. "Šiljakovina" koja su prikazala običaje svoga kraja i darivanje Sv. Juraja. Prema riječima Nenada

Rožića, predsjednika Ogranka: "Ovaj koncert je još jedan dokaz da u Ogranku sve sekcije, od najmlađih do najstarijih članova, naporno, ali s mnogo entuzijazma, rade na očuvanju turopoljske tradicije. Jednoga dana sva ova djeca će odrasti, ali barem ćemo biti sigurni da će se baština i običaji našega kraja vjerodostojno prenositi s koljena na koljeno sljedećim naraštajima".

Jasmina Bobetić

Plesni i tamburaški podmladak OSS Buševec – budućnost Ogranka

Mnogo predstava – malo gledatelja

Smotra kazališnih amatera Zagrebačke županije 2003. godine održana je u sklopu proslave 35. obljetnice rada Gradskog kazališta Jastrebarsko i dramske družine "Tomo Mikloušić", 25. obljetnice rada dječjeg ansambla GKJ "Ivana Brlić-Mažuranić" kao i 55. obljetnice Hrvatskog sabora kulture. U dva dana, 5. i 6. travnja izvedeno je 12. predstava namijenjenih svim uzrastima. Na žalost, iako Gradska kazalašta Jastrebarsko ima mnogo bolje tehničke uvjete od primjerice Buševca, neusporediva je kultura i brojnost publike. Nekolicina mještana Jastrebarskog, predstavnici organizatora i prosudbene komisije, te drugi glumci koji su strpljivo čekali na red da izvedu svoju predstavu, ne mogu se smatrati "pravom" publikom koja spontano doživljava predstavu, reagira na brojne dopadljive glumačke izvedbe te pljeskanjem i smijehom daje moralnu podršku glumcima-amaterima. To je dugotrajan i kontinuirani proces koji traje desetljećima.

Kao jedini predstavnici Grada Velike Gorice nastupili su članovi Pučkog kazališta Ogranka "Seljačke slogue" Buševec. Izveli su predstavu "Cigle Svete Elizabete" prema tekstu Vida Baloga i Gorana Vrbanića, a u režiji Vida Baloga i Milenka Tošića. No na žalost, iako je ova šaljiva dramska predstava s elementima verizma zaista odlična,

nije dobila niti jednu nagradu. Vjerojatno članovi prosudbene komisije i publika nemaju iste kriterije. No, to je još veći poticaj dramskoj družini Ogranka "Seljačke slogue" Buševec da sa još više entuzijazma radi na stvaraju hvalevrijednih predstava na pozornici. A publika, za koju se ionako prikazuju predstave, će to znati jako dobro cijeniti i adekvatno nagraditi.

Jasmina Bobesić

Buševčani oduševili publiku!

ove godine Ogranak "Seljačke sloge" Buševec nastupio je na Smotri folklora Grada Velike Gorice. Plesovima i pjesmama Draganića oduševili su prepunu dvoranu Pučkog otvorenog učilišta Velika Gorica. Izvođenje starinskih običaja kroz pjesmu i ples jedan je od načina da ljudi koje zanima kultura i tradicija spoznaju *kako je to nekada davno bilo*. Ovim fotografijama prenosimo vam djelić ozračja koje je vladalo u dvorani.

S gradske na županijsku smotru!

Bila je nedjelja i dan kada se održala Smotra folklora u Velikoj Gorici. Trebali smo se okupiti ispred Doma Kulture u Buševcu u ranim poslijepodnevnih satima. No, nažalost, nismo se svi pojavili. Bila je Prva Sv. pričest pa neki folkloraši nisu došli, jer su njihova braća i sestre prisustvovali tome. Nismo imali više razloga gubiti vrijeme, pa smo krenuli. Nakon dolaska u Veliku Goricu imali smo malu probu na kojoj smo uvježbali pozicije onih koji nisu došli na nastup. Kada je napokon došlo vrijeme nastupa, krenuli smo hrabro prema pozornici i s radošću očekivali naš nastup. Nakon dolaska na pozornicu sve je išlo po planu, sve dok u jednom trenutku nije došlo do zabune, i svi smo se izgubili na pozornici. To nam je bio najlošiji nastup. Osramotili smo sebe i naše Društvo. No kako se loše stvari kratko pamte, taj nastup smo brzo zaboravili. Nadam se da nam se ovako loši nastup neće više događati. Htio bih se puno zahvaliti našim sviračima koji su dobro svirali, no mi, plesači, smo pogriješili. No, na svu sreću na greškama se uči. Pogotovo na vlastitim.

Marko Đurašin

Op. urednika:

Nakonsolidno izvedenog programa u Velikoj Gorici, mališani su nastupili na Županijskoj dječjoj smotri folklora u Samoboru gdje su oduševili i kritičare publiku.

Ogranak u Orahovici

Ogranak u Orahovici

Dragi naši Buševčani, evo nas ponovno na putu. Dan nedjelja, 1. 6. 2003. godine, 4 sata u jutro. Smještamo se u autobus i pripremamo na tri i pol sata vožnje do drage nam ravne Slavonije. Ravne? Da, ali tek nakon vrtoglavog uspinjanja po planini Papuk. Sudionici smo te predstavnici Zagrebačke županije na 35. tradicionalnom "Orahovičkom proljeću". Sudeći po visokim temperaturama i ne bi se složili s tim "proljećem"! U autobusu je, kao i uvijek bilo veselo unatoč ranom polasku, smijeha nije nedostajalo. Zapravo, kad bolje razmislim, to je savršena vježba za trbušne mišiće. Dakle, Matija i Čička, samo tako i dalje! Siroti naš Momo. Čovjek je konačno išel' s nama i mislil' kak si bude odspal' do tam, ali nije bilo šanse.

I tako mi stigosmo oko 7,30 u simpatičan mali gradić Orahovicu. Smještamo se u njihovu osnovnu školu u kojoj smo se oblačili za nastup. A kava? Pa ljudi, treba popiti kavu! Naravno da smo od prve našli kafic i ubili konobara u pojmu. Jednu s mlijekom, jednu sa šlagom, jednu kratku, ne, on bi dugu sa šećerom i tak' to. No dobro tu smo već bili zapaženi. Mimohod svih sudionika krenuo je oko 9,30

sati predvođen dječjim skupinama koje su predstavljale tzv. "Cvjetnu povorku". Odaziv gledatelja uz cestu je bio zaista pohvalan. Glavna pozornica bila je smještena u velikom parku uz potočić, gdje smo i mi kratili vrijeme do nastupa. Oko 12,30 (konačno) kreće Putna, a mi nasmijanih lica odrmamo sve kak se šika, pokupimo pljesak i još jednom preštimo naš Buševec.

Kako smo već bili i gladni, žurili smo se presvući. Siti i veseli pronašli smo i luna-park i udri se voziti na autićima! I tam' su nas zapazili. Kak' i ne bi koliko smo im penez ostavili! Na kraju naš buševski Lupino, Dubravko Katulić, hvata nas kako bi napravio par slikica za arhivu. I već smo u busu, "ready to go" ili "spremni za polazak". Na pola puta mijenjali smo autobus jer je nekakav zračni jastuk pukel između kotača. Zanimljivo! To nam nije upropastilo plan da na povratku stanemo u Vukovini, pri našim folklorašima Bedekima i uveličamo firmu kćeri Ane. A kaj da vam velim? Cijelu Vukovinu smo zbudili! Oko 21,30 krećemo doma, puni dojmova spremiti se za novi radni tjedan.

Sanja Pribanić

Ogranak nastupio na Orahovačkom proljeću

Po 53. put u Orahovici je održana tradicionalna manifestacija "Orahovačko proljeće". Kao jedini predstavnici Zagrebačke županije nastupili su članovi Ogranka "Seljačke sloge" Buševec i F. A. "Turopolje" iz Velike Gorice. Najmlađi članovi iz mjesnih vrtića i škola sudjelovali su u Cvjetnoj povorci kao nagovještaj uspješnoj i plodnoj godini. Nakon svečanog mimohoda kroz Orahovicu u kojem su sudjelovali svi sudionici obučeni u tradicionalne narodne nošnje, uslijedio je živopisan i zanimljiv program u kojem je 15 izvođača iz raznih dijelova Hrvatske i jedna folklorna skupina iz Slovačke izvelo splet plesova, pjesama i običaja iz svojega kraja. Svi izvođači dobili su zaslужeni pljesak publike.

Službeni program vodio je Branko Uvodić, a organizatori ove hvalevrijedne manifestacije bili su Turistička zajednica Grada Orahovice i domaćin KUD "Crkvari" iz Orahovice.

Jasmina Bobesić

Ogranak u Osijeku i Županji

Starinski recepti

Domači kuruzni kruh

3 kile kuruzne mele
1 germa
0,5 kg hržene (ražene) mele

Postupek:
Zamesiti kvas z malo kuruzne mele i 0,2 kg hržene mele, germe i 3 dL vode. Nek malo odstoji. Zememo 3 L kipoče vode te žnjom poparimo kuruznu melu i dobro promesimo. Kad se smesa oladi, se z rukami ponovo zamesi te stavi kvas i ostatak hržene mele. To se se diže 1 vuru i još se jednom izmesi, te stoji na topudem još 15 minuti. Oblikujemo kruh v želeni oblik, spravimo glazuru od krušnog brašna i malo mlake vode, premažemo kruh, denemo v namošteni pleh i pečemo v vročoj peći.

Kruh od krumpera

1 kg krumpera
malo soli
2 kg šenične mele
1 germa

Postupek:
Skuvati oguljeni narezani krumper, zgnječiti ga te dodati malo vode, soli i šenične mele. Zamesiti testo. Kad se zdigne, premesiti ga i staviti peči v zagrijanu rolu 1 vuru.

Kukuruzna zlevka

2 jajca
20 dag kukuruzne mele
2 dL kvasca
10 dag cukra
3 dL vrhnja
maslac za lim

Postupek:
Promešati sve sestojke i nek odstoji na toplem mestu pol vure. Namastiti lim ili kalup. Ulići testo u tenkome sloju i staviti vu zagrijanu rolu. Sirovo testo preliti vrhnjem i speči i mam poslužiti.

Sok z bazge

100 cvetov bazge
5 L vode
5 kg cukra
250 g limunske kiseline
sok od 1 kg limuna

Postupek:
Cvetove prek noči namočiti v vode. Drugi den procediti vodu te v nju denuti cukor, limunsku kiselinu i sok od limuna. Još jednom procediti kroz gazu te nalejati v čiste flaše i piti celo leto.

Pekmez z lublenice i cukorice repe

10 L repe narezane na kocku
3 kg lublenice (tikvanje)

Postupek:
Narezati lonac od 10 litri repe na kocke, zalejati z vodom, kuhati dok se repa ne skuha. Ocediti repu, a vodu staviti dalje kuhati dok se ne dobije gustu masu poput meda (melasa). Za to vreme staviti peči lublenicu v rolu. Kad je pečena, a repa kuhanja, lublenicu staviti v melasu i dobro je premešati i prepeči. Pekmez je jako dober za palačinke i gibanicu.

Drveni štrukli

Testo:
0,5 kg krušne mele
malo manje od kocke germe
malo soli i mleka kolko treba

Fila:
1 kg kuruzne mele
2 do 3 žlice masti
mleka kolko treba
germe koliko i za testo
1 jušna žlica cukra

Postupek:
Staviti svako posebno da se diže oko pola sata. Zatim zamesiti i saviti testo kao za gibanicu, pa rezati od toga šstrukle i u pomašćeni lim staviti se peči. Mogu se jesti topli, ali su bolji kad se ohlade (ali se onda stvrdnu). Tvrdi se popare kao mlinci, zatim brzo ocede i zaleju z maslom.

Pripremila:
Katica Vnučec

Ogranak u Nedelišću i Brestju

Nastup u Nedelišću

Toga dana pljuštala je kiša i sva sreća da nismo trebali doći u nošnja-ma. Autobus nas je čekao ispred Doma kulture u Buševcu. Kada su svi došli, sve je bilo spremno za odlazak. Autobus pun tamburaša i folkloraša je krenuo. Do Nedelišća smo se vozili dugo, a kiša je i dalje pljuštala. Kada smo došli, svi su nas požurivali s oblačenjem, jer smo malko zakasnili. Zatim smo krenuli na mimohod. Napravili smo mali krug po Nedelišću. Tek tada sam uočila da smo mi među najmlađim folklorašima. Zatim smo se vratili u učionicu u kojoj smo se oblačili. Bilo je vrijeme za nastup. Prije nastupa svi su bili nervozni i uzbudjeni. Nastupili smo u dvorani za tjelesni. Ubrzo smo bilo gotovi s našom točkom. To je bio prvi nastup (od kada plešem) da nismo nešto "zaribali", a to se moglo zaključiti po pljesku gledatelja. Kasnije smo išli u neki restoran i tamo smo se dobro najeli i napili (soka!). Neki su čak i zaplesali. Sve u svemu, bilo je super! Tu je došao kraj i bilo je vrijeme da se vratimo u naš dobri, stari Buševac!

Martina

Nastup folklorne "C" grupe u Brestju

Dana 10. svibnja 2003. godine folklorna "C" grupa imala je nastup u Brestju. Na dalek put se kretalo u 16 sati, ali smo se morali okupiti 15-ak minuta ranije na trgu Seljačke sloge Buševac. Vozili smo se autobusom koji je organiziralo naše Društvo. S nama u pratnji išli su gđa. Sanja Bobesić, gosp. Zlatko Bobesić, gđa. Dunja Katulić te stručni voditelj orkestra gosp. Stevo Borić. Kada smo stigli u Brestje dočekala nas je gospoda koja nam je rekla da pričekamo da dobijemo prostoriju u kojoj ćemo se presvući u narodne nošnje. Malko dulje smo čekali, no nije nam smetalo. Kada smo dobili svoju prostoriju te se presvukli u nošnje, otišli smo još jednom putem probe otplesati svoju točku. Nakon toga bili smo spremni za nastup, te smo krenuli na pozornicu da pokažemo ljepotu naših nošnji, te znanje i ples kojem nas je naučio g. Mojmir Golemac. Tamburaši su sve savršeno odsvirali, dok smo mi otplesali i otpjevali kako smo najbolje znali. Nakon nastupa spremili smo uredno nošnje u torbu, pojeli sendviče, popili sok te napokon krenuli doma sa smiješkom na licu, jer je nastup zaista bio savršen.

Doroteja Bobesić

Daske koje

Malo je kulturno-umjetničkih društava u Hrvatskoj koja se mogu podići bogatom kulturnom tradicijom poput Ogranka "Seljačke sloge" Buševac. Naime, dramska sekcija – Pučko kazalište Buševac 2003. godine proslavila je 80 godina kontinuiranog rada i djelovanja. Od 1923. godine do danas na pozornici buševskog kazališta izmijenile su se mnoge generacije. Sve ih je vodila čarolija glume, koja prelazi od izvođača-glumca na publiku. Tako se događaju čuda. U Buševcu je odnjegovana divna publika, odano gledalište koje svoje glumce bodri i daje im poticaj da nastave i dalje. Iz bogatog mozaika 80-godišnje povijesti buševskog kazališta izabrana su djela domaćih buševskih autora, koja su prikazana na retrospektivnom prikazu rada i djelovanja ove sekcijske. Ostvarenja Pučkog kazališta koje je ovjekovječila i kamera Hrvatske televizije, razdragana je publika još jednom imala prilike vidjeti na slavljeničkoj večeri 26. 10. 2003. Sve te izvedbe, popraćene izložbom slika, postavio je putem videozida Emil Bobesić uz zamisao i suradnju prof. Ljubice Pernar-Robić. Izbor je to koji donosi sakralnu i svjetovnu tematiku. Nezaboravni *Hamlet* autora Ivana Rožića – Nikolina, *Jankičevi snoboki* autora Josipa Kovačevića, *Kod javnog bilježnika* te prikaz sakralne tematike *Iz Pasionske baštine Turopolja* autrice Ljubice Pernar-Robić. Također je razdragana publika imala prilike vidjeti dijelove predstava *Car i Svinjar – Seljak i Gospodin*, *Mladi gospodin*, te *Zet iz Koljnofa*. U 80 godina dramskog kazal-

život znače!

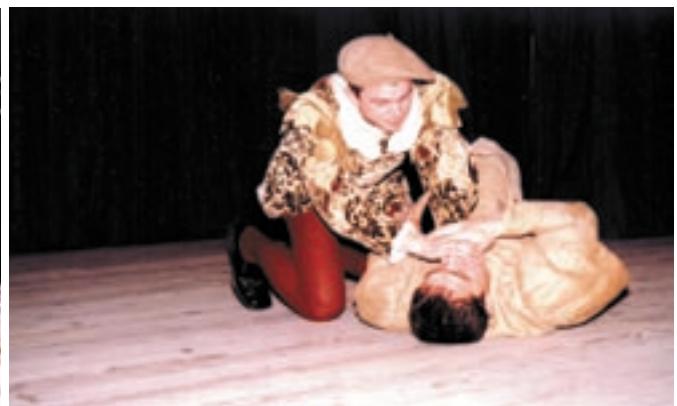
lišta Buševec stvoreno je bezbroj kraćih ili dužih predstava, drama ili komedija. Radilo se o originalnim djelima, adaptacijama ili dramatizacijama poznatih literarnih djela. U tome su se okušali domaći autori Josip Kovačević, Ljubica Pernar-Robić, Ivan Rožić – Nikolin, Ivan Rožić – Pavek i Josip Robić – Haba. Ova obljetnica upravo je temeljena na izvođenju djela domaćih – buševskih autora.

Ljubica Pernar-Robić: "Obilježavanje 80-te obljetnice dramske sekcije Pučkog kazališta u Buševcu događaj je kojim se može podićiti, usuđujem se reći, malo mesta u Republici Hrvatskoj. Buševec je ponosan na ovaj svoj jubilej zahvaljujući entuzijastima koji su daleke 1923. godine započeli kazališnu igru u Buševcu. Bili su to Josip Kos, Nikola Kos i Mato Detelić-Banski, koji su na Štefanje u Sučijskom domu u Buševcu izveli igrokaze *Car i svinjar*, *Seljak i gospodin*. Nisu tada niti slutili da su pokrenuli nešto što će punih 80 godina živjeti, razvijati se i trajati. Od 1923. do 2003. izvedeno je bezbroj kvalitetnih predstava, od kojih su neke poput *Svoga tela gospodar* daleke 1969. nagrađene na Festivalu dramskih

amatera Hrvatske na Korčuli prvom nagradom. Ali, buševski glumci ne igraju zbog rangiranja i nagrada, već iz ljubavi prema drami, glumi i daskama koje život znače. Nastala su tako djela i ostvarenja koja zahtijevaju velik broj izvođača, gdje uz glumce nastupaju plesači, pjevači i glazbenici. To je *Turopoljska svadba*, *Spravišće te Pismo bana Jelačića*, djela autora Josipa Kovačevića. Dramska sekcija Ogranka 'Seljačke sloge' Buševec odavno je nazivana 'ambasadorom hrvatske kulture', jer su mnoge kazališne predstave izvedene za naše sunarodnjake u dijaspori, gdje su s oduševljenjem prihvaciene."

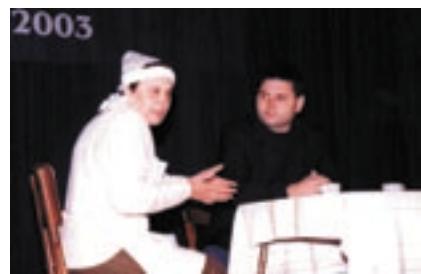
Nenad Rožić, predsjednik Ogranka "Seljačke sloge" Buševec: "Ova obljetnica je značajan događaj za Buševec i dramsku grupu Pučkog kazališta Ogranka, jer se malo mesta u Hrvatskoj može podićiti kvalitetnom, kontinuiranom i bogatom tradicijom punih 80 godina. Naši preci su počeli s izvanrednom idejom. Na pozornicu su prenijeli svoje snove i misli. Mi samo nastavljamo njihovim stopama, a nadamo se da će mladi naraštaji tradiciju drame i žive riječi pronositi i nadopunjavati još mnogo stoljeća."

Damir Bačić, tajnik Hrvatskog sabora kulture: "Ovo je jedan odlično organiziran program povodom 80. jubileja Pučkog kazališta Buševec. Na žalost, danas smo vidjeli tek jedan malen isječak tako bogate kulturne tradicije i dugogodišnjeg entuzijastičkog rada i djelovanja. Vrlo je važno da svako mjesto radi na kulturi i jezičnom izričaju svoga naroda. To je jedini način da budemo prepoznatljivi i jedinstveni u svijetu, te da na taj način dostoјno promoviramo hrvatsku kulturnu baštinu."

Jasmina Bobesić

Priznanja za dugogodišnji rad i zalaganje dobili su:

Zlatko Bobesić (nezaboravna uloga lugara Štefa u predstavi Zid svete Elizabete), Matija Detelić (opasni revolveraš u predstavi Točno u podne), Katica Godinić (uloga mame Mare u predstavi Zet iz Koljnjoфа), Drago Jurić, Ana Katulić (uloga Magdalene u predstavi Za kunu nade – na SKAŽ-u u Samoboru dobila je nagradu stručnog žirija za najbolju žensku ulogu), Drago Katulić (za ulogu bana Jelačića) Jadranko Katulić (uloga Džolana u predstavi Za kunu nade, te dalmatinca Jure u predstavi Zid svete Elizabete), Lidija Majcenić (uloga Dore u predstavi Zid svete Elizabete), Ljubica Pernar-Robić (za višegodišnju odličnu režiju poput predstava Suza iskupljenja, Kod javnog bilježnika i dr. Njenim predstavama Jezik naš svagdašnji i Kod Josine tetke obilježena je 70-ta obljetnica dramske sekcije), Vera Pričanić (uloga Hedvige u predstavi Za kunu nade), Saša Robić (za sve uloge Mađara – gdje god trebalo), Vlado Robić (zbog snalaženja u ulogama različitih karaktera i predstavama različitih žanrova), Stjepan Rožić – Pepek (jedan od najoriginalnijih glumaca koji uvijek izmami osmjeh publike), Milenko Tošić (glumac u mnogim komedijama, koji je osmislio tekst Kolinje), Zlatko Vnučec (uloga satnika u predstavi Pismo bana Jelačića), Nada Vnučec (za dugogodišnji rad i nesebično zalaganje u dramskoj skupini) i Branka Zagorac (za dugogodišnju predanost i vođenje dramske sekcije).

Proslavljen blagdan Sv. Ivana Krstitelja – zaštitnika Buševca

Povodom blagdana Sv. Ivana Krstitelja, zaštitnika Buševca, okupilo se mnoštvo vjernika iz Buševca i okolnih mjesta da dostojanstveno i u zajedničkoj molitvi popraćenoj starim crkvenim pjesmama proslavi svoj blagdan. Nakon Sv. Mise u prostorijama područne škole Buševec otvorena je izložba slika "Moji koraci" mlade buševske slikarice, nekadašnje folklorušice, Dubravke Trumbetaš. To je druga samostalna izložba ove autorice, a sve slike izložene na ovoj izložbi nastale su u stvaralačkom opusu tijekom zadnje tri godine njenog stvaralaštva.

U nedjeljno predvečerje svi posjetitelji imali su priliku uživati u prigodnom kulturno-umjetničkom programu. Osim plesnog i tamburaškog "A" sastava Ogranka "Seljačke slogue" Buševec nastupili su KUD "Gradići" iz Gradića te Mješoviti pjevački zbor KUD-a "Kristal-Sladorana" Iz Županje. Buševčani su se brojnoj publici predstavili izvezvši "Turopoljske mlađečke" te splitske i međimurske pjesme i plesove, bunjevac i lindo, dok su gosti iz Gradića izveli splet posavskih plesova i pjesama te prikazali puku ivanjske običaje našega kraja. Gosti iz Županje predstavili su se publici starim slavonskim napjevima.

Ove godine sve društvene organizacije Buševca (Mjesni odbor, DVD, ŠD Polet, Lovačko društvo "Kuna", Društvo žena Buševec i Ogranak "Seljačke slogue" Buševec) udruženim snagama organizirale su proslavu Ivanja u Buševcu, s ciljem da taj blagdan podignu na razinu koju i zaslužuje. Kao i na kraju svakog dana ispunjenog molitvom i kulturnim zbivanjima, uslijedila je pučka veselica na kojoj su svirali Ogrankovi tamburaši – grupa "Oktava" – s besplatnim gulašom za sve dobromanjernike. Sudeći prema odazivu brojnog puka na interesantne programe u tome su i uspjeli.

Jasmina Bobesić

Kako vidim svijet...

Četiri godišnja doba

Oko nas neprestano kruže četiri godišnja doba. Ta godišnja doba su poput života prirode. Jedno od najlepših godišnjih doba je proljeće. U proljeće se priroda rađa, započinje svoj život. Budi se i počinje cvasti. Javljuju se prve proljetnice i šume počinju bujati. Sve se polako budi iz dubokog sna, a dani su sve topliji i topliji.

Tada nam stiže ljetno. To godišnje doba je obilježeno visokim temperaturama. U ljetnim mjesecima ljudima je najpogodniji odlazak na more i na šetališta. Najbolje se odmarati u ljetnim mjesecima i slušati cvrkut ptica.

Ubrzo nakon ljeta nam se javlja jesen. Treće godišnje doba u kojem nakon toplih ljetnih dana dolazi hladnije vrijeme. U jesen listopadnom drveću opada lišće, ljudi beru plodove koje im daruje jesen. Uz branje plodova, lišća i spremanja drva za ogrjev, ljudi se bave i ostalim aktivnostima. Polako se spremaju za najhladnije godišnje dobu, zimu. Ptice selice odlaze u toplije krajeve zbog hladnoće, a životinje spavaju zimski san. Zimi su dani veoma hladni. Posebnost zime je snijeg koji obozavaju oni najmladi. Djeca se vesele zimskim radostima. Mogu graditi snjegovića, sanjkatи se i skijati. U zimi priroda kao i životinje polako počinje tonuti u zimski san. No ne moramo brinuti jer će nam u proljeće priroda opet svanuti.

Ivan Robić

Laura Starešina:

Oči moje majke

*Na jezera dva iz bajke
Slike oči moje majke

Naokolo stabla vita
A sred vode mirne, sjajne
Dva otoka k'o dvije tajne

Što ne mogu jednom samo
Da potjeram čun onamo?

Kakva ptica šaropera
Pjeva tamo sred jezera?

Da l' ribice zlatne rone
Na dnu tihе vode one?

Na jezera dva iz bajke
Slike oči moje majke*

Ja volim

*Ja volim more
i njegovu rivu.
Ja volim ljetno
i topli pijesak.
Ja volim svoju zemlju
al' najdraža mi je
moja dobra mati.*

Ivana Pless, 2. razred:

Moja mama

*Meni su najljepše tvoje oči mama
Osmijeh koji me veseli
radost koja me prati,
i mama koja brine.
Moja mama je najdraža mama.*

Mama

*Već od ranog jutra nastala je trka
tata meni veli, mama se veseli
predaj mami cvijeće i zaželi puno sreće.*

PRIMALJA

Primalja je slično što i ginekolog,
jedno je i drugo zanimanje k'o bog.

Njihovo je da prate kako se budućoj mami trbuš napuhava,
da utvrde u kojem položaju djetetu stope noge, u kojem glava.

Pomažu mamama da se opuste, da se ne živciraju,
hoće li biti djevojčica ili dječak, dvojci ili petorci,
unaprijed prognoziraju.

Tu su da djetetu pomognu ako na vratima života zapne,
da mu došapnu kako da se napne.

Primalja je prva koja će dijete uzeti na dlani,
pogladići po mokroj kosi, pregledati na carini,
da vidi što u život nosi,
da pomoći u sporazumijevanju pruži,
budući putnik ni jedan jezik ne kuži.

Primalja utvrđuje nosi li putnik u život korice ili možda mač
i upisuje u carinsku deklaraciju kao jedinu prtljagu
krezuba usta, golu guzu i krokodilski plač.

Primalja je zadužena da u svečanom činu vrpcu prereže,
pupak zaveže i kao što priliči čovječanstvu,
da poželi dobrodošlicu i čestita VELIČANSTVU!

Ivana Išek

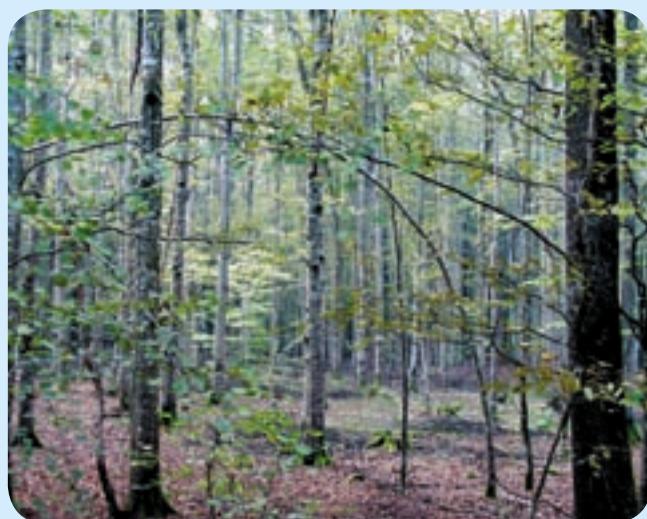
Tko je to smislio tako pametno?

Malo sam čitao knjige i proučavao. Želio sam saznati tko je to smislio tako pametno. Naravno, našao sam odgovore. Želite li saznati tko je izumio Coca-Colu, čips ili pržene krumpiriće? Počnimo od početka, 1886. godine Atlanta u Georgiji, SAD, ljekarnik John Pemberton izradio je pokus u svom dvorištu. S kojim ciljem? Da načini novi lijek koji bi pomogao nervoznim i iscrpljenima da dođu k sebi. U mjenjenom kotlu koji je zagrijao na otvorenoj vatri, Pemberton je pomiješao karamelu, lišće koke, koštice kole, voćne ekstrakte i još mnoge sastojke. Smjesu je miješao veslom. Pemberton je na kraju dobio tamni, gusti sirup. Pomiješao je napitak s vodom. Lijek je imao izvanredan okus. Napitak je zaboravio za medicinske svrhe već ga je prodao kao osvježavajući napitak. Tako je nastala Coca-Cola.

Prženi krumpirići su nastali kada je kuhan slučajno umjesto u varivo krumpire bacio u tavu s vrućim uljem. Kuhan je rekao: "Nema problema ove krumpire ćemo baciti, a nove staviti u varivo." Nakon par minuta kuhanjem je zavladala mirisna aroma. Taj miris je dolazio iz tave s krumpirićima. Poslužio je krumpiriće i gosti su se oduševili. Kada su ga pitali kao se zove novo jelo, kuhan je odgovorio na francuskom: "Pommes frites".

Čips od krumpira nastao Crumovom osvetom. 1853. godine Crumu je vratio nezadovoljni gost njegove krumpiriće: "Neka budu tanji, slaniji i hrskaviji". Crum mu se htio osvetiti. napravio je tako tanke krumpiriće da se vidjelo kroz njih, jako ih posolio i ispržio. Nadao se da će gostu pozlatiti od slanoće, ali gostu se svidjelo. Već sutradan pojavilo se u jelovniku novo jelo pod nazivom "Saratoga čips Georgea Cruma".

Petar Kovačević

Proljeće

Snijeg se otopio. Potoci su nabujali. U šumi kroz drveće polako se probijaju tople zrake sunca. Iz zemlje niču visibabe, jagaci i šafrani. Izašli su prvi kukci i pozdravili proljeće. Livade se pune makovina. Cvjetaju pupolci prvih voćaka. Ljudi u gradu izašli su u obližnje parkove kako bi pozdravili proljeće. U zoru, dok su u našim dvorištima još uvijek sitne kapljice rose, ptice se pojavljuju i započinju svoju jutarnju pjesmu.

Anka Batković

Proljeće je pokucalo na naša vrata i prirodu obojilo živim bojama što se stapaju s nebeskim plavetnilom, a taj sklad još više dopunjavaju prve proljetne zrake sunca što se probijaju kroz oblake. Osim živih boja, proljeće nam je donijelo i mnogo mirisa i zvukova. Snijeg se polako otopio, potoci su nabujali, vjetar se igra u krošnjama drveća. Sve se budi i pršti od energije i veselja. Ptice su zapjevale svoju najljepšu pjesmu da pozdrave proljeće. Livade su se zazelejeli, a raskošno cvijeće na njima mami mnoge marljive pčele. U šumi razigrane vjeverice veselo trče s grane na granu i jedna drugo šapuću najnovije vijesti. Sve se kreće, cijela priroda je u pokretu sve dok sunce ne zade, tama ne prekrije nebo, a prve zvijezde ne počnu se paliti kao svjetiljke na ulicama.

Ana Godinić

Turopoljski lug

Dragi moji, Turopoljski lug je najljepša šuma hrasta lužnjaka koju sam vidio. Tamo žive razne životinje, pa čak se na jednom dijelu uzgaja i autohtona pasmina turopoljske svinje. Njih su voljeli i na Bečkom dvoru. Ali da sve nije bilo tako lijepo pobrinuli su se ljudi. Oni su naravno počeli krčiti našu lijepu stoljetnu šumu. Mislim da trebamo zaustaviti krčenje šume za dobro svih nas, ali tko još sluša što misli jedan klinac.

Ivan Sever 2. r.

St. Georgen (Njemačka) – viđenje jednog predsednika

Tri su vure i dvajst minut, rano jutro 14. 11. 2003. petek, il' je san il' je java ispred "Mercatora" čekaju Siniša i Saša (Sajci) rekel bi čovek – duhovi, predsjednik (Nenad Rožić) nemre verovati svojim očima (i naočala-ma), ali je istina, kak jedno iznenadenje nigdar ne dojde samo, eto ti i drugoga, stiže Marko Robić sa svojom ekipom. Mislim si ja nekej sigurno nebu v redu kad su ovi došli prvi, al neću niš coprati nek ide sve svojim tokom. Slijedi utovar suvenira, tambura, nošnji i ajncuga, bliže se četiri vure, skoro smo krenuli. Kad evo ti stiže i Iva Topolski (malo je zadremala, ni curice za zameriti, mlada je). Kreće se naravno na vreme, mladi su se smestili po običaju iza, a mi malo starejši naprvo. Pojedinci, na čelu z našim Momom su dobili zaduženja (od S. Bobesić) da nigdo v busu ne sme spati, osobito treba pripaziti na Macu i Veru. Zadatak se po vojnički rešaval i sve je bilo pod kontrolom, nigdo ni spal. Skoro sem zabil spomenuti da blizanke Vlahovec v Nemčiju nesu isle jer im putovnice nesu bile gotove, zato tateki i mameki će očete da vam deca putuju po belem svetu morate im raneše putovnice zgotoveti.

Lepo smo ti mi tam putovali, same dve tri vure stali, nagledali se lepe Austrije i Njemačke, tirali smo vezanciju, filme gledeli i muziku slušali. I eto ti nas pri Stuttgartu, mercedosov koliko očeš samo penez malo, još 120 kilometrov i eto nas u St. Georgenu. Se je bilo dobro dok se nesmo z autoputa spustili u Villingenu. Strelica kaže jedno, a obilazak drugo i mi kakti si znamo nemački sledimo mi obilazak (na njemačkom) teri nas ne vrnul na pravu cestu. Ali dobro glavno da mi znamo nemački, tak smo ti se mi vozili jeno vuru vremena i spraznili mobitele dok se konačno nesmo zorjentirali. Dogovorili smo se pri jednom trgovачkom centru, a stali smo naravno pri drugom, srećom

ke je Njemačka puna naše ludi pa su nas odma našli. Vlado Birek nas je prepoznał na kilometar, valjda smo mu smerdeli po domaći. I tak smo ti mi po parole "slijedi mene" konačno u šest vur popoldan došli u St. Georgen (po prvobitnom dogovoru).

Parkiramo autobus ispred firme A. Maier gde dela Željko Birek (jer Njemačke to nejde da buš stal de ti očeš, nek se sve mora znati), iskrčavamo se, prvi pozdravi onih koji se poznaju i urlik oduševljenja kad su

videli da smo im dopelali i Danijela (od Marijane muža) zgledalo je ko da su mu svi familija.

Svi skupa smo se malo prošetali do jedne male dvorane, gde su nam domaćini pripremili piće i večeru. Da bi im odma dokazali gdo mi jesmo, lepo smo si stali v našim členim majicama i za pozdrav otpopevali "Dober večer" te smo ih mam rasplakali, iako nam to ne bila namera.

Cela ekipa si je malo povečerala i popila, dok su Željko i Neno (predsednik) napravili raspored "ko komu i zake" bu išel, a se prema željama domaćina i nas gostov, pa smo skup s Golemcem definirali program i izlet za drugi dan. Nakon večere smo se lepo rasporedili, neki privatno a neki bogme, v hotel. Ljudima smo povedali da se moramo zutra najti i tak smo se po malo razišli, oni umorni (naravno mlajši) su nam otišli spati i mi starejši smo naravno z domaćinima ružili.

Ja sem bil pri glavnem organizatoru (Željku Bireku), a kad si pri organizatoru onda moraš salu zaključati. Dok smo mi to opravili ne nam se više ni spalo, pa smo otišli k Vlade Bireko, malo si zapopevali, malo se ospominiali i eto ti tri vure vjutro. Ništa, red je iti spati, treba se u osem zdići. Rečeno, učinjeno ono četiri vure smo legli, prek indiga spašli, a gazdarica nas je u osem vur zdigla (gdo se je naspal, gdo ne).

Naš autoprevoznik g. Herak i njegov kompić Renato su jen del ekipe z busom u hotel otpelali, jer si domaćini nemaju mesta v stanovima prijeti ljudi, pa su im platili hotel. Ekipa ke je bila u hotelu veli isto da je bilo veselo, dobro i naporno.

Drugoga dana našeg putešestvija v Nemačke, nakon doručka kod domaćina (i u hotelu), našli smo se si skupa pred istum firmum gde su nas i dočekali. Da se ne bi morali v nošnje oblačiti i mazati ih po ceste, oblekli smo si pak si naše majice (a bilo je i fest zima). Laganum šetnjum uz svirku i pesmu smo se prešetalni prek njihovoga placa (kakti tržnica na otprtom), do zgrade Poglavarstva Rathaus (kak bi mi to rekli) iliti općine, tu smo se podelili v dve ekipe. Jeni su pogledali muzej gramofona firme "Dual", od prapočetaka do danes (Dual se inače negda kod njih u St. Georgenu delal, dok gramafoni nesu zišli z mode), krasno je bilo videti uz stručnoga vodiča i prevodioca, kak su opće nastale muzičke kutije i gramafoni, ke sve gramafon denes more.

Druga ekipa je otišla v staru hižu – muzej Scharzes tor. Naravno drvenu, jer većina hiži tam je i den danes drvena, a celi kraj se zove Schwarzwald – crna šuma. Tam su nam pak pokazali kak se negda živelio v jedne nemačke obitelji. Hiža je puna stvari ke su se koristile, kak se ono veli, naši stari. Osim tuga v hiže ima i dve-tri prostorije u kojima

su izložene zidne vure i radiona za izradu vuri, jer taj celi kraj je poznat po ručne izrade zidne vure (kukuvače). Oni teri su šteli slušati vodiča i prevodioca krasne stvari su mogli čuti i navčiti, cela hiža je velika kakti najkomforntniji peterosobni stan, ali kad se zna da je nutre živelo više generacija i obitelji skupa onda ne prevelika i ke je najbitnije si su imali svoja zaduženja i posel, žene svoje, muži svoje. Još jedna zanimljivost i cevovodi i oluki i krov i sve ke se na hiže vidi je drveno.

Kak smo saki svoje pogledali napravili smo leteću izmenu, tak da bi svih sve vidli, a nakon razgledavanja muzejov smo se svi skupili pak pred općinom.

Povratak do busa pak prek placa, al ovaj put smo stali, malo zaplesali turopoljskoga drmeša, otpopevali dve-tri stvari i s pesmom krenuli dale. Nemci su nas lepo gledeli, malo nas poslikali, pljeskom nas nagradili, a gospođa ke prodava jabuke nam je poklonila celu vreću jabuk. Valjda smo je se tak svidli, da smo imali vremena ostati duže mogli smo i kakve eure zaraditi. Oko pol dvanajst smo krenuli dalje na izlet, pokazali su nam skakaonice gde se održavaju skijaški skokovi, preveli nas kroz grad teri ima najviše javnih (ne kuća) vuri, i dopelali nas do hiže v tere je najveća drvena vura na svetu. Gazda hiže-vure je drveni majstor i se je sam napravil, malo nam je opisal vuru, pokazal nam kak dela i pokazal nam "čudo jeno" male kukuvače koje on dela i prodava, ali morem vam reći da nijedna ne ispod 100 eura. Pred hižom smo se poslikali, pričekali da "ptičurina" zide van i veli "ku-ku" i krenuli dalje zavijatom cestom do izvora Dunava. Celim putem prate nas prekrasne šume i livade i nesmo primetili da su "Indijanci" tj. Nemci puno drvi pripremili pa bu zima valjda duga i oštra (bar kod njih). Kak smo se približavali izvoru Dunava tak su ljudi očekivali bog zna kaj od toga, a kad tam "potocić maleni, dolinom žubori", ali nema veze bar moremo reći da smo se mili (ili bar ruke oprali) i probali vodu na izvoru Dunava. Naravno pak smo se malo poslikali i krenuli dalje. Da ne bi ispalo kak mi Hrvati nemamo penez (eura) za potrošiti dogovorili smo se da bumo stali na šoping u Villingenu (Filingenu), krasnom živopisnom gradiću u kojem stara jezgra ima četiri

kule (ko naša kamenita vrata) i to potpuno iste.

A unutar tih kula su se dućani, bertije, restorani. A kak mi se "kužimo nemački", al da se ipak ne bi Neno zgubil, domaćini su nam objasnili da svaka kula nasebe ima vuru tera je u druge boje, a mi išćemo plavu vuru (to je kakti orijentir). Jedna vura traženja je brzo prešla, neki su kupovali deci poklone, neki krpice ili parfeme za sebe, a neki su v bertije vreme kratili. Kak to obično biva kad se ide v šoping navek neko neke zaboravi, tak smo i ovaj put malo počekali pak naše tamburaše (Jurića i Bojana).

Na povratku u St. Georgen naš domaćin Vlado Birek nam je rekao jednu interesantnu informaciju za ljubitelje nogometra: da je u St. Georgenu nogometno igralište sa prirodnom travom na najviše nadmorske visine v Europe (iznad 1000 metara nadmorske visine). Oko tri vure popoldan smo se vrnuli u St. Georgen, sad su nas odveli u drugu dvoranu Stadthalle gde bumo i nastup imali. Kad smo došli i vidli dvoranu bili smo oduševljeni. Dvorana velika 400-500 sjedeci mesta i to za stolom, pozornica ogromna, Momo je bil presreten, odma je išel se pregledati i dogovoriti presvlačenje, ulaske na pozornicu i dr. Domaćini su nam to lepo za sve skupa priredili gulaš (pravi domaći) i piti kuliko oćeš. Lepo smo se najeli. Malo majne popili, jer smo se morali za nastup čuvati, nakon čega su nas domaćini pokupili k sebe po stvari i da se malo spremimo za navečer. Jedino

nam je ekipa ke je v hotelu spala ostala u dvorane (jer smo u hotelu sve sobe otkazali), kak bi naš Tica rekao "sirotinja navek na....". Oni teri su šteli i imali vremena mogli su na bazen otiti i okupati se jer su nam domaćini i to osigurali. U šest vur je dogovorena proba tak da baš nesmo imali preveč vremena za spremanje i odmor. Kad smo se skupili Momo je mam počeo folkloruše "malretirati" s probum, a ja sem raspremal propagandne materijale o našem gradu Velikoj Gorici, Turopolju, o našem društву i suvenire ke smo za prodaju zeli. Naš program je dogovoren da počne ob 8 vur, domaćini su složili 400 sjedeci mesta u dvoranu, a ljudi su već posle sedem počeli skupljati. Folkloruši su se polako spremali i oblačili, a Maca, Dunja, Vera i ja smo dočekivali goste, delili svakome teri je došel propagandne materijale. Do osem vur se dvorana napunila, pa su domaćini kakti za nas složili novih 60 mesta, ali eto ti ga na, jen del mesta su morali opet gostima prepustiti. I došla je eto i osma vura, cijelovečernje druženje povodom obilježavanja 10. obljetnice hrvatskog doma St. Georgen je moglo početi. Na samom početku predsednik hrvatskog doma St. Georgen Stjepan Furst se je lepo pozdravio, rekao par reči o hrvatskom domu St. Georgen, a potom je Željko (kak bi naš Zlatek rekao Želko) Birek najavio nas – atrakciju večeri.

Program od skoro dve vure je tekel besprijeckorno, mlađi članovi ke su se kao "B" ekipa priključili "A" postave su se dobro uklopili i si skupa su to jako profesionalno odelali, kak se našem društvo i šika.

Ja sem sedel kraj Mome i morem vam reći bil je jako zadovolen, a kad je on jako zadovolen onda znate da je nastup bil super. Puna puncata dvorana nas je lepo pratila i pljeskom nagradila samu koreografiju i izvedbu. Bilo je tu Posavine, Turopolja, Splita, Lindu, Međimurja, Baranje i Draganića i ko zna čega sve ne. Pregršt boja prekrasnih nošnji iz svih krajeva Hrvatske, te note i zvuci tambure i pjesme razgalili su dušu našim sunarodnjacima na (nadamo se) privremenom radu u Njemačkoj. Naš nastup su pratili (snimali i slikali) i njihovi lokalni mediji televizija i novinari dnevnih listova. Na kraju programa su nam domaćini pripremili poklon drvenu vuru kukuvaju (ukrasna vura tera puno košta), ja sem im se zahvalio u ime Društva i predal naš poklon i rekao im par reči o Društvu, Buševcu, Turopolju i o Gorice. Cijeli program ke smo izvodili je Dunja i najavljuvala tijekom programa, tak da smo ih i tak upoznali z onem ke izvodimo.

Nakon završetka našega programa folkloruši su prešli na presvlačenje, a mjesto na pozornici je zauzel bend, bole reći "one man bend" (iako su bila dvojica). Općenarodno veselje je moglo početi, ljudi su se podigali i mam počeli tancati. Ak ste mislili da je to sve ke smo priredili prevarili ste se, jer budući da je dan-dva pre nek smo mi v Nemačku krenuli bilo Martinje, mi smo sobom zeli i bačvicu z 20 l vina. Tica, Kristijan i Bajica (dečki teri i vu drame glumiju) i ja smo im priredili pravo domaće krštenje mošta po regulama i štatutima boga Bakusa. Posle krštenja smo napravili licitaciju za bačvicu i vino (da ju ne

vozimo domom) i kak bi to cigo rekel otišla je po nabavne cene (120 Eura). Tek sad smo si skupa mogli malo otpunuti, još su bili neumorni, pa su nam većeru dali (prva liga), svirači su bili neumorni, a tančaci još i gori nikak se nesu stirati dali. Mi smo neke suvenirov prodali tak da si bar malo za buseka vrnemo, uzgred budi rečeno naši šoferi su u busu na smene spali da bi za vjutro bili odmorni. Tancalo se i zabavljalo celu noć, jen del muške ekipe se v podrum kraj šanca povlekel al nesu samo pili nek su si i lepo otpopevali (bar se nam teri smo pevali tak činilo). Oko četiri vure v jutru su se ljudi razišli, a ostali su samo naši domaćini (teri su morali salu pospremiti) i mi, pa smo se i mi lagano počeli pakerati v bus.

Dok smo čekali da naši domaćini salu pospreme i obračun naprave, još smo si lagano, naravno teri su mogli, uz Marka i njegovu bugariju otpopevali. Neki su već od umora na stolce pozaspali, ali ke se more kad smo morali glavne čekati.

Kad su oni posel završili mi smo im još jednu putnu otpopevali, lepo se z njimi zlubili, zahvalili im na svemu ke su nam priredili i pozvali ih kad dojdu za praznike doma da se obavezno k nam navrnu. Oni su bili prezadovoljni z nami i samo su nam jedno rekli da su ih si pitali tere su to profesionalce dopelali, a njimi su samo "krila rasla". Točno pet vur je bilo kad je g. Herak busa pokrenul, ispred nas je išel Vlado z autom da nas do autoputa spravi (za svaki slučaj).

I tak je naše gostovanje v St. Georgenu brzo prešlo, al se ke je lepo – kratko traje (bar tak veliju). Puni dojmova doma smo se vozili i do autoputa skoro si zaspali (više ne vredela direktiva z početna teksta – o nespavanju). Većina je dober del puta spala, a nas par teri v busu nemremo spati smo šofere zabavljali (da nam ne zaspiju). Na putu za doma ređe je trebalo stajati pa smo malo brže utovali, al smo tek oko 6 vur popoldan doma došli. Momu smo pri motelu "Plitvice" iskricali, zgledal je kak da ga je krava zežvakala, al ni mi nesmo bili bolji. Doma doček naših dragih i milih, jer su i znali kad dolazimo budući da svi mobitele imaju. Na kraju moremo samo reći da nam je bilo prekrasno, ali naporno i da bi šteli da nas pak pozoveju, a našim domaćinima Vlade, Željku, Marijanu, Štefu, Ivezku, nji-

hovim ženama i svima ostalima koje sem možda nenamerno zaboravil spomenuti, još jenput najlepša fala za sve ke su nam priredili. Ovo je bilo viđenje jednoga predsednika, ak vam se ne svida najte ga čitati,

a ak vam se svida bumo i drugi put neke napisali.

U slobodno vreme
predsednik Društva, Vaš
Nenad Rožić

St. Georgen, Njemačka

Ljeto je iza nas, jesen također i evo nas u zimi. Ali ne spavamo mi zimski san. Godina je bila temperamentna. Za sve. Male i velike plesače, tamburaše i glumce.

A ako kaj sad čitate, izveštaj je sa trodnevne mini turneje u Njemačkoj, 13. 14. i 15. 11. 2003. godine. Idilična pokrajina Schwarzwald, gradić St. Georgen. Kako to obično kod nas biva, krenuli smo rano ujutro u 4 sata i trebali "odvaliti" 14 sati duge vožnje. Raspoloženje u autobusu je bilo odlično, zapravo više pospano. I dok su se tako naši folklorashi namještali kak bi si malo odspavali, Momo i Dunja imali su posla. Budili su sve redom! Kao, nema spavanja, ide se na put. Je, je. Samo malo dugačak put. Ali dobro, mislili smo si mi, budete i vi zaspali, kad-tad!

Granice prelazimo bez problema, divimo se mrvicama snijega na austrijskim skijalištima (prolazimo kroz Flachau). Stajemo na kavi itd. U St. Georgen stižemo u 18,00 sati, točni ko' švicarski satovi. Domaćini su nas dočekali pljeskom, a mi da taj pljesak odradimo, odmah smo zapjevali "Dober večer, bil' vi nama nekaj jesti dali!" Pa ljudi, gladni smo! Dosta nam je autobusnih sendviča. Lepo su nas počastili. Domaća juhica, odojak, salata. Iako umorni, napravili smo štimung. Tamburaši zasvirali, cure zaplesale. a naši dobri dečki, udri po pivama. Pjesma je brzo počela.

Rano ujutro, oko 9,00 sati, bili smo na nogama jer su nam naši domaćini organizirali izlet. Hvala im. Tek smo onda mogli vidjeti kak taj Schwarzwald izgleda. Ko' iz bajke! Brda i doline, potočići, borove šume i kravice na livadama. Ali zato nijihova djeca ne pitaju jel' su krave ljubičaste, kakve vide na reklamama za čokoladu Milka. Eh, kaj ti je europska unija!

Posjetili smo muzej prvi, starih gramafona koji još uvijek sviraju. Dobri striček u muzeju, sve nam je pokazal. Siromak, sav se zmotak kad nas je videl u takvom broju, a mi ga tak i tak nismo baš sve skužili, jer je pričal na njemačkom. Ipak smo mi Englez!

U samom centru postoji (još uvijek) stara drvena kuća, tipično za taj kraj, poput naših čardaka koji su na žalost "jako dobro" ušćuvani. Kuća je pretvorena u muzej i sadrži sve predmete koji su se nekad upotrebljavali u domaćinstvu i stanovanju. Kućicu ostavljamo da još dugo odiše tom starinom i vozimo se dalje na mjesto gdje izvire Dunav! Svi oni koji su očekivali slapove Krke, ostali su šokirani. To vam je mali, mali potočić i kamena ploča na kojoj piše: OVDJE IZVIRE RIJEKA DUNAV. Eto. Čudo prirode. U Schwarzwaldu se nalazi i kuća tj. najveći sat u Europi, Kuckucksuh, iz kojega svakog punog sata izlazi kukavica kroz mali prozorčić. A shopping? Naravno, pa moramo potrošiti te eure koje smo donesli. Sat vremena, koliko smo imali brzo je prošlo. Kartice su se peglale ko lude i za čas je autobus bil pun šuškavih vrećica. To je tak kad Hrvati kupuju.

Ručak je slijedio u 15,30 sati, gulaš, ko' domaći. Ručali smo u sali gdje smo i dali naš cjebovečernji koncert. Velika dvorana, kristalni lusteri, a pozornica skliska, pa smo morali malo polijati coca-colom da se ne skližemo umjesto da plešemo. Bližilo se 20,00 sati, početak nastupa. Svi smo spremni. Punde i pletenice su ispletene, nošnje svuda oko nas. Prijateljima i publici predstavljamo se pjesmom i plesovima Turopolja, Posavine, Draganića, Baranje, Međimurja, Splitskim plesovima, Bunjevačkog kola te Dubrovačkim lindom. Publika je bila vidno zadovoljna, a mi nasmijani pa smo odradili i "bis".

Nakon tog službenog dijela, slijedio je onaj malo manje službeni, ali važan i vrijedan pohvale. Pošto je to bilo vrijeme Martinja, naši folklorashi i glumci, Matija, Branislav i Kristijan pripremili su tekst i pokazali Njemcima kak' se to dela kod nas. Pošto nisu imali originalne uniforme, mašta nam je radila sto na sat! Cure, brzo dajte podsuknje! Moraju izgledati kak svećenik i ministri. Obukli smo ih i dečki su bili super. To smo vino, zajedno s baćicom na kraju i prodali.

Tek tada smo se opustili i zafeštali do dugo u noć, tj. bolje rečeno do ujutro. Došlo je vrijeme da se ide doma. Nismo mi spali. Pet je, oči su nam na "off". Ne-mremo više! Trpamo stvari u bus i pa-pa St. Georgen. Do sljedećeg puta. Ponovo duga vožnja do našeg Buševca. Svi spajavaju. Čak i Dunja i Momo. U domaju stižemo oko 18,00 sati drugi dan, a doživljaje sa putovanja prepričavamo još i danas.

Do ponovnog susreta s Vama, dragi čitatelji, toplo vas pozdravljam.

Sanja Pribanić

Stručno vodstvo Ogranka

Mojmir Golemac, kojeg su imali prilike mnogi od vas upoznati, zapošlen je u Ogranku Seljačke slove još od davne 1976. godine. Zaljubljenik u folklornu baštinu također izuzetan pedagog i naš prijatelj.

Rođen 1950. godine u mjestu Desne-Metković. Od šeste godine živi te se školuje u Zagrebu. Nakon završene srednje škole upisuje Pedagošku akademiju (fizička kultura), a paralelno počinje sa upoznavanjem folklorne umjetnosti.

Nakon školovanja potpisuje profesionalni ugovor sa ansamblom Lado. Tamo provodi svoj cijeli radni vijek na radnim zadaćama plesač-pjevač prvak, asistent i koreograf.

Mojmir Golemac

kontinuirano i kvalitetno radi. Ime mi je Sanja Pribanić, rođena sam 1977. godine u Zagrebu te već 17 godina plešem, pjevam i obavljam niz obaveza kao član Upravnog odbora u samome Društvu. Kako je ljubav prema folkloru jaka, odlučila sam se upustiti u tu obvezu kao zamjenski voditelj te usporedno imam jaku volju upisati još ove godine Filozofski fakultet, smjer etnologija i folkloristika. Vjerujem da će time još više naučiti o kulturnoj baštini i nesebično prenositi drugima. U takvom poslu potrebna je podrška, a sretna sam jer je imam u nekolicini osoba, profesionalaca Lada, kazališnih prijatelja i bohemista koji u svom radu njeguju našu "domaću reč", "naš

između ostalih pjesama obrađeni i napjevi iz Buševca! "Niže niže sončeće" i "Hodi duša na božji put". Također je obrađivač i sakupljač tradicijske glazbe. Sudjeluje u aranžmanima sa profesionalnim kazalištim (Komedija, Gavella). Poznat također po nastupima kao pjevač na raznim festivalima (Krapinski, Požega, Slavonski Brod, Osijek, Pitomača...) te uskom suradnjom sa tamburaškim orkestrom HRT-a pod dirigentskom palicom gosp. Siniše Leopolda.

Što još reći... Glazbeni pedagog i prijatelj kojemu želimo i nadalje puno uspjeha te dugu suradnju s našim Društvom.

Sanja Pribanić

Stevo Borić

S Momom provodimo mnogo vremena, utorkom i četvrtkom, redovito smo vjerna publika na koncertima ansambla narodnih pjesama i plesova te nam je, može se reći bila dužnost prisustvovati oproštajnom koncertu, prošle godine u dvorani Vatroslav Lisinski. Naime, tada je naš Momo otplesao svoje zadnje korake, po stoti put digao publiku na noge i izmamio suze na lica. I tako, kako on kaže, relativno zdrav, biva i umirovljen od strane Lada.

Za nas ostaje i dalje profesionalac te mu želimo još niz godina rada s nama, dobro zdravlje i time čvrstu volju da nas nauči još više!

Zadovoljstvo mije predstaviti se kao zamjenski voditelj najstarije dječje grupe koja

kaj" i puno polažu na kulturu. Podrška su mi i roditelji koji su već navikli na moj angažman u Društvu. I tko zna, možda se jednom i moje ime nađe u potpisu koreografije.

Od kraja 2002. godine g. Dražen Kurilovčan, svima dobro znan, preuzima ulogu voditelja naše vokalne grupe. Naš susjed iz Velike Gorice, rođen je 1969. godine u Zagrebu gdje i završava srednju glazbenu školu "Vatroslav Lisinski", smjer glazbene teorije i trube. Trenutno je i apsolvent na glazbenoj akademiji. Od 1991. godine zaposlen je i radi kao plesač, pjevač te voditelj zabora u profesionalnom ansamblu "Lado". Vrijedno je spomenuti da je dobitnik Porina za CD "Raspelo" u kojem su

Gospodin Stevo Borić, još je jedno veliko ime kod nas. Od 1980. godine nesebično daje i ulaže u generacije naših tamburaša. Voditelj i pedagog dviju tamburaških grupa, velikih i malih. Istaže se kao vrhunski glazbeni umjetnik koji veliki dio rada provodi i radi u ansamblu Lado, kao profesionalni svirač. Od instrumenata najviše voli tamburicu, iako mu ni brač, bugarija, bajs, harmonika nisu strani.

Umirovljenik Lada, ali zaposlen u našem Ogranku. Dva puta tjedno obično utorkom i četvrtkom održava probe od 19,30 do 22,30 sati, a putuje čak iz mjesta Nebojan pokraj Petrinje! I tom žrtvom dokazuje da voli Buševac, folklor i tamburicu te znanje prenosi drugima. Mi time

imamo odlične tamburaše koji su osim aktivnog djelovanja u samom Društvu i samostalno postali članovi simpatičnog sastava pod imenom "OKTAVA". Hvala Stevi i vjerujemo da čemo ga i mi umiroviti, ali tek nakon još niza dugih godina!

Razgovarala: Sanja Pribanić

Milenko Tošić

Ljubica Pernar-Robić

Milenko Tošić, glumac i redatelj, rođen je 1957. godine. Nakon završetka srednje škole završava Fakultet strojarstva i brodogradnje te Fakultet političkih nauka u Zagrebu.

U rad dramske grupe OSS Buševac uključuje se još davne 1973. godine. Kao glumac istaknuo se u predstavama *Točno u podne, A ljubav se nastavlja..., Kolinje, Matijaš Grabancijaš Dijak* i brojnim drugima.

Kreativno se izrazio i kao redatelj predstava *Cigle Sv. Elizabete i Za kunu nade*. Od nedavna vodi podmladak dramske grupe Pučkog kazališta koje je već imalo uspješan i zapažen nastup na SKAZZ-u.

Pod njegovom redateljskom palicom mlada i perspektivna glumica Ana Katulić dobila je nagradu za najglumicu u predstavi *Za kunu nade* na SKAZZ-u 2002. Predstava *Cigle Sv. Elizabete* izvedena je više od 10 puta, a sve su izvedbe bile odlično prihvачene od publike i kritike.

Iako službeno Ljubica Pernar-Robić sada nije voditelj niti jedne sekcije Ogranka, u svakom je trenutku spremna uključiti se prema potrebi u rad

Društva. Najbliža joj je dramska sekcija uz koju je vazana još od daleke 1972. godine. Tada je upoznala OSS Buševac. U ulozi Jage Trpotec, u poznatoj komediji Kalmana Mesarića "Gospodsko dijete", gostovala je s Ogrankom u Gradištu igrajući ovu predstavu za naše sunarodnjake. Kasnije se okušala kao glumica, redateljica i autorica dramskih i prigodnih tekstova. Bila je urednica nekoliko brojeva Godišnjaka 80-tih i 90-tih godina, te znatan broj godina lektorka i korektorka, sve do danas. Radila je kako na svjetovnoj, tako i na sakralnoj tematici. Nezaobilazna je "Suza iskupljenja", ali i mozaik pjesme i govorenih riječi "Iz Pasionske baštine Turopolja" izvedene u Velikom tjednu 1997. godine u crkvi Sv. Katarine u Zagrebu. Isječak iz ove cjeline – molitve koje su govorila djeca i pjesmu "Niže, niže sončeće" na Veliki četvrtak 1997. uživo je prikazala HTV. Ovom prigodom uvežbane su i pjesme "Hodi duša na Božji put", "O Marija sinka svega" i "Niže, niže sončeće", duhovna baština Turopolja koju su naše starije pjevačice Kapelice Sv. Ivana Krstitelja tada upoznale, naučile i sada njima proslavljaju Boga.

HTV je prema režiji gospođe Lj. Pernar-Robić u predstavljanju Pučkoga

kazališta Buševac snimila predstavu "Jankičevi snoboki" prema tekstu Josipa Kovačevića, i "Javni bilježnik" prema njezinom tekstu i režiji. U zajedništvu s vokalnom skupinom Ogranka i starijim pjevačicama naše Kapelice, njezinoj režiji, prigodnim tekstovima i molitvama vjernika upriličene su svečanosti blagoslova temeljnog kame na, blagoslova nove kapele Sv. Ivana Krstitelja i blagoslova zvana u Buševcu.

Osjećaj i ljubav prema sakralnoj tematici i baštini stekla je još u ranom djetinjstvu u rodnoj Slavoniji, u mjestu Vrbanja, uz vrsnu profesoricu glazbe i književnosti, časnu sestru Julku, koja je kulturno i duhovno tih dalekih šezdesetih godina odgojila mnoge generacije.

Gospođa Lj. Pernar-Robić voli Ogranak i spremna je uvijek uključiti se u neku od aktivnosti. Kao profesorica književnosti i diplomirana bibliotekarica spremna je pomoći i oko grade Ogrankove knjižnice i arhiva. U njezinim publikacijama vezanim uz knjižničku djelatnost nezaobilazno je prisutna i veza s Ogrankom.

Razgovarala: Jasmina Bobesić

Ivan Rožić – Nikolin redatelj Matijaša grabancijaša dijaka

Ivan Rožić – Nikolin (r. 1942. godine), redatelj ovogodišnje predstave Pučkog kazališta Buševac, "Matijaša grabancijaša dijaka" Tituša Brezovačkog, već je pedesetak godina uključen u rad dramske sekcije ogranka "Seljačke sluge" Buševac. Do 1966. godine glumio je u nekoliko predstava, a od tada se bavi isključivo redateljskim radom. Režirao je dvadesetak predstava, među kojima Držićevog "Dunda Ma-

roja", zatim "Diogeneša" i "Matijaša grabancijaša dijaka" (dva puta) Tituša Brezovačkog, Kolarovu dramu "Svoga tela gospodar", "Hipokondriakuša", "Čine baruna Tamburlana", "Čudnovate zgode šegrta Hlapića" (dva puta), Büchnerovu dramu "Leonce i Lena", Mesarićevo "Gospodsko dijete" i niz drugih djela. Osim kraćih igrokaza autor je i dvaju cijelovečernjih djela: "Zeta iz Koljnofa" te adaptacije Šenoine pripovijetke "Turopoljski top".

Od kraćih djela naročito je uspješna bila njegova kajkavska petnaest-minutna verzija Shakespeareovog

"Hamleta", koja je nekoliko puta bila prikazana i na Hrvatskoj televiziji.

Sadašnja verzija "Matijaša grabancijaša dijaka" zanimljiva je po tomu, što je prema zamisli redatelja izvode klauni. Radi se o riziku u koji je redatelj svjesno išao, premda se klauni u pravilu služe kraćim skećevima i gegovima. Redatelj smatra da tekst Tituša Brezovačkog, koji je za ovu izvedbu dramaturški obradio, dopušta takvu interpretaciju.

J. B.

Izložba slika nekadašnje članice Ogranka

"MOJI KORACI" DUBRAVKE TRUMBETAŠ

Povodom ivanjske večeri razgovarali smo s Dubravkom Trumbetaš čija je izložba slika postavljena u školi u Buševcu. Mnogostruki detalji fascinirali su posjetitelje, a svaki je od njih imao i mišljenje o tome. *Što je zapravo pjesnik time želio reći upitali smo samu autoricu...*

"Ova izložba nosi naziv Moji koraci jer to zapravo i jesu. Naime, završila sam 3. godinu na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu gdje studiram slikarstvo. Ova je izložba motivirana raznim motivima i zadacima koje su nam profesori na tom fakultetu zadali u te tri godine studija. Kao što se i može vidjeti, govorimo o raznolikoj tehniци, temperi, gvašu, ugljenu, grafici itd. Naravno, draga mi je što konačno izlažem na ovakav način u Buševcu, i nadam se da će ih biti još. Svoj osebujan stil još nemam, još uvijek se na neki način tražim. Učimo se koristiti bojama kojima su se koristili neki majstori poput Cesannea. Od tih majstora i sam naučiš neke stvari kojima izgrađuješ djela tako da ti je svako djelo koje si stvorio najmilije na neki način. U pogledu inspiracije jednom je neki slikar rekao da nijedan dan ne smije proći a da nisi uzeo kist u ruke. Tako zapravo sam sebe nadopunjueš. No zasada ne planiram ništa novo, nikakve izložbe, jer se moram posvetiti ispitima, ali ipak pozivam sve posjetitelje koji su danas bili tu da i dalje posjećuju izložbe, jer umjetnost nas produhvluje, a tko zna, možda se u nekome krije i umjetnički duh."

Posebno mi je draga što su ovu izložbu pogledali i mnogi članovi Ogranka jer sam i sama nekad bila njegovom članicom."

Siniša Lučić

Crtice iz Turopolja

Ponos našega kraja

BANDERIJ

U prvom dokumentu o Turopoljcima – iz 1225. godine – imenovani su oni kao iobagiones castri, dakle čuvarima Grada Zagreba. Od tada su kao kraljevsko plemstvo dužni ratovati u kraljevim vojnama. Zbog brojnosti i življenja na turskoj granici, Turopoljski banderij je kao samostalna jedinica sa svojom zastavom, pod zapovjedništvom hrvatskoga bana. Banderij je bio veličine satnije, no u izuzetnim prilikama brojnost mu se po-većavala. Zbog zasluga vojne službe Plemenitoj je općini bilo osigurano mjesto u Hrvatsko-ugarskom saboru do 1848. i Hrvatskom saboru do 1918. godine. Od 1993. godine Turopoljski banderij sa svojom zastavom javno djeluje najčešće preko Počasnog voda. Kao jedna od najstarijih hrvatskih povijesnih postrojbi Turopoljski je banderij u sastavu Prvoga gardijskog zbora.

KRČKA VRATA

Krčka vrata, slavoluk turopoljskih plemenitaša, ponosno se uzdizao usred šume u Turopoljskom lugu ravno 221 godinu. Podignuta su 1779. godine u čast »vrijednih ruku turopoljskih plemenitaša koji u pet godina, od 1774.-1779., iskrčiše šumu i napraviše cvjetne livade« bilo je napisano na hrastovoj planjki tog jedinstvenog kulturnog spomenika. Naime, Turopolci su se stoljećima bavili ratarstvom i stočarstvom, a da bi proširili zemlju za obradivanje krčili su općinsku šumu i pretvarali je u oranice i sjenokoše. Vrata su tri puta srušena. Prvi put 1914. za vrijeme velike oluje, a drugi i treći put 1962. i 2001. godine nepažnjom vozača kamiona. Angažmanom Turopoljaca radi se na tome da se vrata ponovo podignu i ponosno stoje kako su stajala sva ova ljeta.

TUROPOLJSKA SVINJA

Turopoljska svinja – »turopolec«, najstarija je autohtona hrvatska pasmina svinje i jedna od najstarijih u Europi.

Ova pasmina nastala je već u 6. st. križanjem krškopoljske svinje (pripitomljena tzv. Ijubljanska svinja, a proširila se i na Turopolje) i šiske (svinja koju su Hrvati doveli iz pradomovine). U 19. st. križanjem te novonastale pasmine sa domaćom svinjom nastala je turopoljska svinja (ova pasmina poznata je kao i Lederova jer je Miško pl. Leder iz Kurilovca inicirao križanje). Dlaka ove svinje je bjelkasto sive boje, srednje dužine i kovrčasta s nekoliko crnih mrlja s obje strane trupa. Novonastala kvalitetna pasmina imala je vrlo ustaljena proizvodna svojstva, a čak je poznata salama »Gavriločić« u svom sastavu sadržavala meso i ove svinje.

Zadnjih pedesetak godina drastično je smanjen broj turopoljskih svinja, s prijetnjom potpunog nestanka, te se prema FAO (organizacija UN-a za poljoprivredu) našla na popisu ugroženih pasmina.

Projekt revitalizacije odvija se u suradnji s Hrvatskim stočarskim selektivskim centrom, a finansijski ga poduzeće Grad Velika Gorica, Zagrebačka županija, Ministarstvo poljoprivrede i Turistička zajednica Grada Velike Gorice kao i druge ustanove, poduzeća i pojedinci. U Turopoljskom lugu 1994. godine napravljeno je stanište gdje se u prirodnim uvjetima uzgajaju turopoljske svinje, dok je 2001. otvoreno novi prostor u šumi Šiljakovečka dubrava. Projekt očuvanja turopoljske svinje treba shvatiti u cjelini očuvanja vrijednosti hrvatske turopoljske tradicije.

(Branka Vnučec razgovarala s Franjom pl. Kosom, županom Plemenite općine turopoljske)

Glazbeni spektakl u Buševcu

Pod pokroviteljstvom Građa Velike Gorice, Ogrank "Seljačke slogue" u Buševcu 27. je rujna 2003. godine organizirao Prvi međunarodni tamburaški festival.

Na festivalu je, uz domaćine, nastupilo i 12 izvođača iz Hrvatske i drugih zemalja. Hrvatsko društvo iz Koljnofa u Mađarskoj, KUD "Matija Gubec" Vojvodina (SiCG), KUD "Izudin Mulabečirović – Izo" Jelah (BiH), KD "Vipavski tamburaši" Vipava (Slovenija), HKD "Napredak" Beč (Austrija), HKD "Čunovo" Čunovo (Slovačka) bili su gostujući tamburaši izvan Hrvatske, a predsjednik Nenad Rožić nada se da će se broj stranih izvođača u budućnosti i povećati.

Od sastava iz Hrvatske nastupili su FS "Petrinjčica" iz Petrinje, tamburaško društvo iz Tribunja, tamburaški sastav "Mlade Lole" iz Bitckog sela, te KUD "Seljačka sloga" iz Lupoglava.

Premda su neki gosti stigli i dan prije, uz dobru organizaciju Upravnog odbora Ogranka svi su na vrijeme smješteni kod obitelji domaćina. Tako to biva u Buševcu već godinama. Cijelo subotnje poslijepodne gosti su proveli na izletu kroz Zagrebačku županiju. Najprije su posjetili Muzej Turopolja u Velikoj Gorici gdje su im stručne osobe pričale o povijesti i znamenitostima Turopolja. Uz pjesmu, gosti su se autobusima uputili prema Vinskoj cesti, muzeju u Jastrebarskom te u posjet Samoboru.

Već pomalo umorni od puta, gosti su se vratili na objed k domaćinima u Buševec, a nakon objeda počele su tonske probe i pripreme za veliku tamburašku večer. U 18 sati svi su odvojili vremena kako bi posjetili izložbu u sklopu festivala nazvanu "Tambura kroz stoljeća", gdje su posjetitelji mogli vidjeti razne tamburaške instrumente i slike iz prošlosti. Ideja izložbe bila je pokazati kako je tamburaška tradicija duboko utkana u hrvatskim srcima, i kako tu divnu tradiciju treba njegovati.

Festival je otvoren govorom predsjednika Ogranka Nenada Rožića, a nastavio se koncertom koji je započet programom gostiju iz susjednog Mraclina, koji su u slobodnom dijelu programa izveli svoj Intermezzo. Uslijedili su redom nastupi gostiju, koji su svaki svojom izvedbom i repertoarom nanovo oduševili prisutne gledatelje. Svaka od društava sudionika dobilo je diplomu za sudjelovanje od domaćina. Pri kraju programa nastupili su i tamburaši Ogranka te, pod dirigentskom palicom I. Potočnika, orkestar

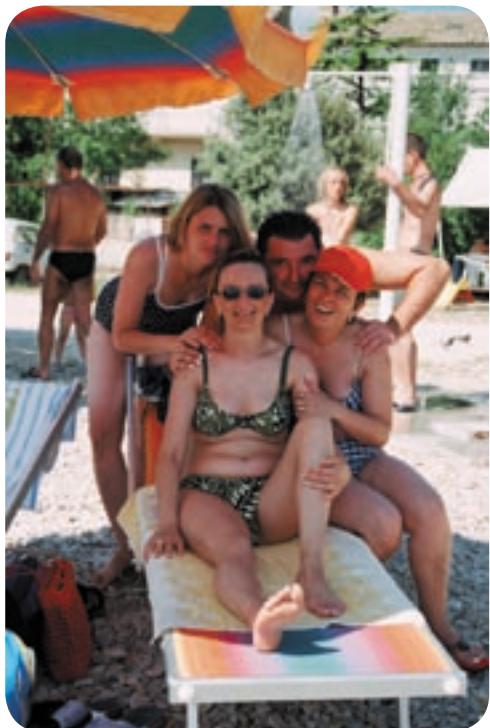
NTT – Najbolji turopoljski tamburaši. Nagradu za najboljeg debitanta na ovome glazbenom festivalu dobili su "Vipavski tamburaši" iz Slovenije. Nakon koncerta sudionici su pošli na večeru u Vatrogasnji dom u Buševcu gdje se svaki od tamburaških sastava predstavio neobaveznim programom. Feštalo se do kasno u noć, kako i dolikuje pravim tamburašima i bećarima.

Siniša Lučić

Izleti, koncerti, putovanja...

JEDNODNEVNI IZLET U CRIKVENICU

A grupa OSS Buševac provela je jedan dan na izletu u Crikvenici, zaslugom našeg autoprijevoznika Nenada Heraka koji joj je ovaj izlet poklonio. Kako smo se dobro proveli možete vidjeti iz priloženih slika...

IZLET NA POHORJE

Budući da Buševčani nisu vjerni i složni samo u pjesmi i plesu, već i u navijanju za naše sportaše, uputili su se bodriti Janicu na Mariborsko Po-horje. Krenuo ih je pun autobus, uz pjesmu i veselje.

Martinje

Tajnik Ogranka Du-bravko Katulić podiže moral prilikom proslave krštenja mladoga vina.

Djed Mraz

Iako bez snijega, ponovno nam je stigao Djed Mraz sa svojim po-moćnikom i razveselio sve okupljene. Dok je Djed zabavljao djecu, roditelji i djedovi krije-pili su se uz kuhanu vino. Po podjeli darova i slikanje za uspomenu s Djedom uslijedio je vatromet. (D. Katulić)

Božićni koncert

I ove godine Ogranak je održao Božićni koncert u crkvi Sv. Ivana Krstitelja u Buševcu. Program je pripremio i uvježbao voditelj vokal-ne sekcije Dražen Kurilovčan. Svečanost je uveličao operni pjevač Mateo Katulić uz prat-nju na glasoviru Ane Godinić. (D. Katulić)

Da se ne zaboravi...

Udanašnje doba egoizma i individualizma mnogi ne znaju za lijepo i uljudno ponašanje. Nekada je to bio stil življenja, a danas gotovo zaboravljena sjena. No, Hrvati imaju svoj pisani bonton od davnog 18. stoljeća! Na temelju latinskog predloška iz Francuske preveo ga je te na kajkavski zapisao glasoviti hrvatski isusovac Juraj Mulih. Najstariji hrvatski bonton ili pravila lijepog vladanja tiskan je davne 1742. godine, pa povodom 260. obljetnice njegova prvtiska objavljujemo neke njegove dijelove. Zlu ne trebalo.

Deržanja pri stolu sedečega

Regula 1. Kada si ruke vmil i Boga stoječ za blagoslov pobožno molil, onda, z dobrem nakanenjem telo na Božju službu okreptiti, sedi; ter, kak vidiš priliku, pokriven ali otkriven, drugem, najmre od tebe vekšem, pervič posluži. Ako bi pak tebi drugi poslužil, lepo se nadigši i naklonivši, ponizno zahvali.

2. Kruha z rukom ne tergaj, nego ga z nožem pošteno reži; nego ako bi bil topel, kojeg i drugi znaju tergati.

3. Na stol se nalazati ne pristoji, kakti i lakomo ali naglo jesti; nego je lepše i zdraveš polehko ter dobro griesti, da se želudec ne pokvari.

4. Ako si koga k tvojem stolu pozval, pristojno je, da mu verno poslužiš, najmre ako je kaj vekši od tebe. Kojega, akoprem lepo je z jestvinum ali napitkom negda ponuditi, siliti vendar ne pošteno niti slobodno.

5. Vsaki je dužen dobro paziti, da se ne opije i pameti ne zapije; a gospodar hiže najbolje, da more druge od svoje hiže spamerito i pošteno otpraviti.

6. Na topalu jestvinu ne pristoji se puhati, nego je lepše malo počekati. Niti, namesto okušanja, pridahavati. I ako si kaj iz zdele izvadil ter pridihaval, onoga več pred druge ne postavljaj. Kajti ni onoga več vu zdelu ne makni, od šta si kaj odgrizel; nego kaj njenkrat makneš, ti si potroši. A jestvin donešeneh pohlepno ne razgledaj niti ne prekapaj.

7. Pod stol nikaj ne hitaj, nego ako bi kaj odurnoga bilo potrebno iz vusti izvaditi; to se more kakti skrivce z dvemi perstmi leve ruke včiniti, a z desnum rukum i rubcem vusta zakrivši i na stran obernuvši. Ako bi vendar kaj jušnoga bilo, ne pristoji se vu ruku, nego izraven na stran ali pod stol ispljunuti. Koščice vendar črešnjeve, višnjeve i druge spodobne, koje ne moreš pojesti, moreš vu levu ruku prijeti i na tanjer postaviti, a ne izraven ispljunuti, niti z njimi iz Zubih ali iz ruke streljati i rashitavati.

8. Ako kaj moraš komu podati ali kaj vzeti, to čini z desnum rukum; ali ako moraš kruha vzeti, tak nož i perste, ako su masni, pervo z rubcem obriši. Zato, da se persti čisti občuvaju, naj ti, vu grablenju masneh, žlice i vilice posluže.

9. Doklam vu vustah imaš založaj ali jajce jur prebijeno i načeto, onda se ne pristoji napijati. Kakti i kada pišeš, drugam se na stran ogledati. Ali drugda drugeh jestvine, ali pri stolu deržanje, ali k stolu služeče, pregledati.

10. Ne pristoji se kaj vu zube nositi z onum rukum, vu koje nož ali vilice imaš, nego ako bi na nožu ali vilice vu zube nosil. Takajše ne lepo ogoreloga vsega hleba guliti ali obeliti; nego ako tverdega ali ogorele kore ne moreš jesti, tak od tvojega falata moreš koru obeliti, ter korice poleg ali na tanjer postaviti.

11. Pri stolu potrebna je snaga; zato mersko je z mastjum ali juhum stolnjak polevati; ali masne ruke na kruh, drugom jošće opčinski, postaviti; ali nje z stolnjakom obrisati.

12. Kakti jeduč, mersko je po svinski zubmi cmokati, tak i pijuč, mersko je iz posude napitek ali iz kosti mozg cmerkat; ali kosti po pesje oglabati ali hrustati; nego je lepše z nožem meso odlepiti ali mozg izvaditi, ter onak na nožu vu vusta postaviti.

13. Kada za te kaj iz zdele vadiš, tak ne posezi pred drugoga, nego na tvojem kraju vzemi, i to tak po malom, da se vse druge more tulikajše ostati. A vu sadu mersko je z rukum prekapati i za sebe i za se kaj bolšega izbirati.

14. Ne pristoji se z jestvinum niti kruhom vsa vusta tak napuniti, dabi onda ne mogel pregovoriti. Najti, ako je potrebno govoriti, lepše je počekati doklem prebaviš, ter onda govoriti, kada su vusta zevsemi prazna. A založaja ne lepo po vseh vusta valjati, nego na jednu strane zgristi i čedno prebaviti.

15. Mersko je njenkrat več napitka natočiti, nego njenkrat moreš ispit; ar ostanek drugem podavati ali ga na stolu ostavljati, ne pristoji se; kakti na koncu z napitkom zube pri stolu popirati.

16. Ne budi tak lakom, da bi vu zdele jestvine zevsema nikaj ne ostalo; ar ne lepo zdelu z žlicum ali kruha založajem čisto posnažiti, kakti da bi ne bilo vu kuhiinje drugeh, na to odlučeneh, ki zdelu posnaže.

17. Navlastito pri stolu, čuvaj se serditosti; ar zvun toga, da serditomu ne zdravo jesti niti piti, to je takajše navada, da od takovoga ljudi radi govore, da je maslakaste nature i ne pusti drugeh na miru jesti, ali da jestvine zlatenicum kakti s čemerom začinja.

18. Vruče jestvine, najmre za merzlem napitkom, na zube ne pusti, kakti niti za njum merzloga napitka; ar se ovak zubi zakale i pokvare; kakti i želudec po preveč masneh ali preveč obilneh jestvinah i nepečenom kruhu.

19. Dobro bi se jošće vu mladosti privučiti, vina po malom piti, ter vsigdar k vinu malo vode primešati, koja vino včini gingaveš i zdraveš, da tebi niti tela, niti pameti, niti žitka tak lehko ne pokvari; ar ki se preveč obilnoga

jela i najmre napitka vina zderžavaju, oni sebi ne samo telo i pamet vu svoje krepsti občuvaju, nego takajše i žitka pribolšaju. Tak Duh S. obeča.

20. Kada vidiš, da najmre od tebe vekši obrok dokančaju, i ti ne budi zadnji, kakti vu početku pervi; ar početi pristoji se vekšem, a pervo dokončati menjšem.

21. Na koncu stola navad je na tanjer složiti nož, vilice i žlice, ter z rubcem pokriti, pak onak ali na stolu ostaviti ali služečemu podati; ali, ako si zmed menjšeh, z dopušćenjem od stola gore stati, sobum vzeti i na stran postaviti. Za tem Bogu i hiže gospodaru ali drugomu velikašu zahvaliti, ter onda drugem vekšem, jošče sedečem ali stoječem, poslužiti.

Deržanju spavat idučega

Regula 1. Akoprem taki po večerje ne prilično niti zdravo spat pojti, dugo se vendar prez potreboče zaderžati i noč na den obračati, ne pravo; nego, komu more biti vu navadno vreme na počinek pojti, je zdravo.

2. Pervo nego na počinek postaviš, zvun razgovora, šetanja i pobožne molitve (gde se naj i *Litanije lauretanske privergu*), potrebno je i dušno poznanje občiniti ter se za vse grehe zveršno požaluvati, i ne samo žitka poboljanje, nego i pravičnu spoved iliti pokoru za grehe obečati: da se prez toga ne pripeti ovu noč preminuti i tak vu grehu na vse veke poginuti.

3. Drugem nazočiti raspraviti se i vsu opravu iz sebe postaviti, ne lepo niti hvale vredno; a jošče menje prez oprave z drugemi se šaliti, ophavati ali naganjati, kakti znaju pastiri činiti.

4. Pervo nego ležeš, z vodum svetum poškropi tebe i postelju; za tem se pobožno prekriži i onda, pobožno zdehnuč, kakti vu grob na postelju tak postavi, kakti da bi se smerti pripravljal.

5. Na desnu ruku ležati je najpričičneše i najzdraveše, da ovak želuca prelo, koje je na levu stran obernjeno, ne bude dole nego gore osovleno, i ovak se jestvine legle prebave. Najti, tak je i sercu legle, da vu kervi ne plava, kada na desnu stran ležimo.

6. Prez odevke ležati ne zdravo; a prez rubače ne pošteno niti segurno, ar ne znamo, kaj se more pripetiti, gde bi potrebno naglo gorestati i morebiti pobeči, a rubače ne bi bilo čas poiskati niti prez nje lepo bežati.

7. A kobi taki ne mogel zaspasti, dobro bi ova premisliti: da bi se ovu noč smert pripetila, kakva bi ona bila? kam bi duša putuvala? Za tem skrušenje ponoviti: G. Boga, Blaženu Devicu Mariju, angela čuvara, svoega svetoga patrona kersnoga i druge svece i svetice na pomoč zazivati. Pak je hasnovito za zutra stanovito vrime za gorestajenje izebrati; ar se v jutro prez potreboče iliti prez sna dugo na postelje valjati je pogibelno i nekojem škodljivo, kak su v ноги z velikem svojem duhovnem kvarom spoznali, ki morebiti nesu znali, kaj Duh S. govori: *Kada je vreme gore stati, ne okapaj se.*

IZVOR:

"Regule roditelov i drugeh starešeh" i "Regule dvorjanstva", autor: Juraj Mulih.

Nove grupe Ogranka

Izvorni folklor i pjesma

PONOVNO OSNIVANJE "STARIJE IZVORNE" FOLKLORNE GRUPE

Već dugi niz godina naše društvo Ogranak "Seljačke slove" radi i djeluje, i kao takvo široj javnosti poznato je kao jedno od najstarijih folklornih društava u Hrvatskoj. U početku su naše bake i djedovi bili "prenositelji" narodnih običaja, pjesama i plesova te s puno ljubavi prenosili to blago na mlađe generacije, s koljena na koljeno. S modernizacijom društva, folklor i folklorna baština postaju bogato sjećanje na tadašnji život te zauzimaju posebno mjesto u kulturi. Sami mi, zaljubljenici u starine i narodne običaje postajemo promotori istog i uz njegovani izvorni folklor poklanjam ljuditeljima starine široki spektar kulturne baštine ostalih dijelova lijepe naše. Posebno zapažanje ostvarujemo u prikazu "Turopoljske svadbe" u izvođenju starije izvorne grupe. Ranih 90-tih, Domovinski rat ostavlja posljedice na tu grupu te se ona djelomično "ugasila". Neki odustaju zbog bolesti neki pak zbog odlaska u hrv. branitelje. Sve ostaje na mladima koji preuzimaju uloge! Koncerte, gostovanja razne manifestacije. U želji da što više upoznaju kulturu diljem Hrvatske, uvježбавају koreografije s područja Dalmacije, Istre, Baranje, Međimurja, Posavine, Draganičkog kraja, Slavonije i naravno Turopolja. No međutim sve je to bio koreografirani folklor, a onaj naš izvorni malo je stagnirao.

Ali da narodni duh ne izumire tako lako, dokazano je ponovno ove godine. Na inicijativu našeg voditelja i entuzijazam naših tateka i mameka, samo dva tjedna prije gradske smotre izvornog folklora oformljujemo ponovno stariju izvornu grupu. Kritike su bile odlične i sve pohvale date na račun Društva. I kao "s neba pa u rebra", plasiraju se na županijsko natjecanje te ih nazivaju najboljima! U tome su pomogle i naše drage pjevačice kapelice Sv. Ivana Krstitelja na čemu im i ovoga puta zahvaljujemo.

Stoga, svi Vi koji osjećate volju za plesom, pjesmom i ugodnim druženjem priključite se radu ove vrijedne grupe. Sa sobom ne trebate ponijeti ništa osim slobodnih sat vremena dva puta mjesečno, dobru volju i osmijeh!

OSNIVANJE VOKALNE GRUPE

Svima vama već dobro poznati Ogranak od kraja 2002. godine bogatiji je za novu grupu, vokalnu. Ona djeluje paralelno uz plesnu, ali u odvojenim terminima. Po potrebi održava i samostalne nastupe. Naime, uvijek do tada uz plesne probe uvježбаваle su se i pjesme koje su bile u sastavu naših koreografija. Posebice se radilo puno uoči Božića kada se pripremalo za već tradicionalni Božićni koncert. Tada su se uvježбаваle prigodne pjesme pod palicom našeg sumještanina gospodina Marinka Katulića. No tada na novi "tajni zadatak" dolazi gospodin Dražen Kurilovićan. Voditelj zbora ansambla LADO!

Vokalna grupa počinje s probama koje se održavaju četvrtkom. Repertoar postaje bogatiji, a pravilno pjevanje jedna mala novost u dosadašnjem radu. Ulaže se više energije kako bi se što kvalitetnije sveladale sve zamke tog nimalo lakog posla. Primjerice, neki od bitnih elemenata jesu: pravilno uzimanje zraka u manjim količinama, pjevanje iz diafragme (trbuha) bez naprezanja glasnica, redovito upjevavanje na bazi samoglasnika, oblikovanje vokala u samoj usnoj šupljini te još niz elemenata koji se primjenjuju kod takve vrste škole. (Čovjek uči dok je živ!)

Grupa radi kontinuirano i broji 30-tak članova. Vjerujemo da će taj pomak na bolje i profesionalnije biti zapažen, pohvaljen, a to kako zvučimo uvijek možete poslušati na jednom od naših nastupa, te iskreno nadajući se na skorašnjem CD-u Ogranka Seljačke Slove!

Hvala svim članovima vokalne grupe te posebice voditelju Draženu Kurilovićanu na strpljenju i redovitom dolasku.

Jer, što je ljepeš od pjesme i druženja!

Pripremila: Sanja Pribanić

Uređuje se Dom kulture Buševec

Buševec je, između ostaloga poznat široj javnosti po dugogodišnjoj kvalitetnoj kazališnoj tradiciji Pučkog kazališta Buševec, te iznimnoj publici koja odlično reagira na sve izvođene predstave, pri čemu nije bitno da li na daskama koje život znače nastupaju amaterski ili profesionalni glumci, domaći glumci ili gosti nekog drugog kazališta. Dvorana kulture u vijek je popunjena do posljednjeg mesta. Na žalost, zbog nedostatka grijanja bilo je nemoguće održavanje predstava u hladnim mjesecima, a s vremenom je došlo do propadanja dijela stolica te pojave vlage u dvorani. Zahvaljujući razumijevanju Gradskog poglavarstva Grada Velike Gorice i Pučkog otvorenog učilišta Velika Gorica Ogranak "Seljačke slogue" Buševec dobio je dio stolica iz kinodvorane Velika Gorica. Izgradnja Doma kulture započela je 1948. godine, a nakon ove temeljite i hvalevrijedne obnove imat će 270 udobnih sjedećih mesta. Danas su teška vremena i svaka je pomoć dobrodošla, pa smo povodom te značajne donacije popričali s čelnim čovjekom Ogranka, predsjednikom Nenadom Rožićem. Nadamo se da će to biti još jedan dodatni poticaj za Buševec da nastavi s ugošćavanjem brojnih amaterskih i profesionalnih kazališta, te da publika s još većim zadovoljstvom posjećuje kulturna događanja u svom mjestu.

Nenad Rožić: "Hvala puno Gradskom poglavarstvu Grada Velike Gorice i Pučkom otvorenom učilištu Velika Gorica na ovako velikoj i vrijednoj donaciji. Drago nam je da smo napokon u našu buševsku dvoranu

dobili udobnija i novija sjedala iz Pučkog otvorenog učilišta. Istovremeno, sami smo demontirali stare stolice iz Doma kulture Buševec, te ih poklonili FA-u "Šiljakovina" iz Šiljakovine i KUD-u "Slavuj" iz Bukevja. Uz pomoć Mjesnog odbora Buševec riješen je dugogodišnji problem grijanja u Domu kulture Buševec, a također uz pomoć naših sponzora, Hrvatskih šuma i sredstava Ogranka kvalitetno je riješen i problem rasvjete u dvorani. Postavljene su zidne

obloge koje smo uz pomoć poduzeća NE-TRA d.o.o. dobili iz Velike Gorice. Dio zidnih obloga financirali smo iz naših sredstava. Na uređenju Doma kulture utrošeno je preko 800 sati dobrovoljnog rada članova OSS Buševec. Da bismo potpuno dovršili i uredili ovaj prostor potrebno je napraviti spušteni strop te obojiti zidove, za što se nadamo da će mjerodavni osigurati finansijska sredstva, jer mi volje i želje za rad imamo!"

Jasmina Bobesić

In memoriam

Stjepan (Franje) Črnko,

rođen: 1933. godine – umro 2003. godine

U rad Ogranka uključio se 1952. godine predstavom Vitez Čudeša, a iduće godine glumio je u predstavi Graničari. Početkom sedamdesetih uključio se u rad Upravnog odbora, te je u razdoblju od 1964. do 1966. godine dva puta biran za predsjednika Društva. Iako je dugo vremena bio odsutan iz Buševca, uvjek je pitao za Društvo. Volio je Društvo što je dokazivao svojim članstvom do kraja života.

Najmlađi članovi OSS Buševec:

- Karlo (Igor) Sokol (rođ. 2003. godine)
- David (Davor) Kranjčević (rođ. 2003. godine)
- Filip (Nenad) Rožić (rođ. 2002. godine)

Najstariji počasni članovi:

- Ivan (Andrija) Detelić (rođ. 1928. godine)
- Josip (Ivan) Kovačević (rođ. 1932. godine)

Najstariji članovi Ogranka:

- Kata (Janko) Robić, rođ. Kovačević (rođ. 1919.)
- Filip (Stjepan) Katulić (rođ. 1922. godine)

UMRLI MJEŠTANI BUŠEVCA U 2003. GODINI

Ime i prezime	Datum rođenja	Datum smrti
Barbara Vujošević rođ. Perović	08.04.1910.	27.01.2003.
Stjepan Črnko	16.12.1933.	08.07.2003.
Zlata Katulić rođ. Špiler	30.07.1928.	10.09.2003.
Stjepan Črnko	24.09.1933.	02.10.2003.
Katarina Katulić rođ. Kovačević	04.04.1922.	24.11.2003.

ROĐENI MJEŠTANI BUŠEVCA U 2003. GODINI

Ime i prezime	Ime roditelja	Datum rođenja
Klara Trumbetaš	Ivan i Ružica rođ. Vlašić	28.12.2002.
Juraj Vinter	Zlatko i Alma rođ. Dautbegović	19.11.2002.
Ivan Ban	Andelko i Danijela rođ. Lukinić	30.11.2002.
Mateja Rožić	Robert i Melita rođ. Huzjak	16.02.2003.
Fran Detelić	Natali Detelić	06.03.2003.
Dora Cvetko	Jurica i Renata rođ. Robić	04.04.2003.
Karlo Burazor	Goran i Zvjezdana rođ. Ozimec	22.10.2002.
Jurica Vlahovac	Mirko i Snježana rođ. Trputec	16.04.2003.
Ivana Kirin	Damir i Lidija rođ. Šmint	16.05.2003.
Petra Godinić	Krunoslav i Sanja rođ. Sučec	07.05.2003.
David Kranjčević	Davor i Ana rođ. Detelić	14.10.2003.
Tena Kenig	Tihomir i Gordana rođ. Boltužić	07.10.2003.
Marija Robić	Krunoslav i Draženka rođ. Mitak	28.11.2003.
Hrvoje Črnko	Dražen i Tanja rođ. Zmiš	19.10.2003.
Zara Brajković	Željko i Monika rođ. Kirin	15.12.2003.

VJENČANE MLAĐENKE IZ BUŠEVCA U 2003. GODINI

Vjenčani	Datum vjenčanja
Iva Kos (1979.) i Josip Divić (1971.)	01.03.2003.
Kristina Žugaj (1980.) i Slaven Roganec (1978.)	14.06.2003.
Ana Detelić (1982) i Davor Kranjčević (1981.)	12.07.2003.
Sanja Katulić (1978.) i Lukica Tolić (1978.)	20.12.2003.

Uredništvo zahvaljuje sponzorima i donatorima:

GRAD VELIKA
GORICA

TURISTIČKA
ZAJEDNICA
GRADA
VELIKE
GORICE

PUČKO OTVORENO
UČILIŠTE VELIKA GORICA

Importer Hrvatska

ministarstvo kulture

Zagrebački
Velesajam

- Mjesni odbor Buševec
- Zajednica KUU Grada Velike Gorice
- Elektroinstalacijski radovi, vl. Branko Črnko
- Stolarija "Kaj", vl. Božo Kajganić
- Autoprijevoznik Branko Horvačić
- Novak-benz d.o.o.
- Osnovna škola Vukovina
- Radionica za izradu glazbala "Katulić"

